

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 9-15 กรกฎาคม 2568

ส่งออกข้าวไทย 6 เดือนร่วง 28% ทำรายได้เข้าประเทศเหลือแค่ 7.4 หมื่นล้านบาท

พาณิชย์ เผย ส่งออกข้าว 6 เดือนร่วง 28% ทำรายได้เข้าประเทศ 7.4 หมื่นล้านบาท

วันที่ 13 กรกฎาคม 2568 รายงานข่าวจากกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยถึงการส่งออกข้าวไทยในช่วง 6 เดือนแรก (ม.ค.-มิ.ย.) 2568 ว่า ไทยมีปริมาณส่งออกข้าว รวมทั้งสิ้น 3.65 ล้านตัน มูลค่า 2,227 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 74,538 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณ 5.13 ล้านตัน มูลค่า 3,334 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ประมาณ 118,903 ล้านบาท คิดเป็นปริมาณ และมูลค่าลดลง 28.85% และ 33.20% ตามลำดับ โดยอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อเหรียญสหรัฐ ในช่วงเดือนม.ค.-มิ.ย. 2568 เฉลี่ยอยู่ที่ 333.53 บาทต่อเหรียญสหรัฐ แข็งค่า ขึ้น 7.35% จากช่วงเดียวกันของปี 2567

ทั้งนี้ ราคาส่งออกข้าวไทยเฉลี่ยของไทยในเดือนมิ.ย. 2568 ส่วนใหญ่ปรับตัวลดลง จากเดือนก่อนแต่ราคาส่งออกข้าวหอมมะลิไทย และราคาปลายข้าวขาว ปรับตัว เพิ่มขึ้น โดยราคาข้าวหอมมะลิ เพิ่มขึ้น 1.48% จาก 1146 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 1163 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวหอมไทย ลดลง 2.72% จาก 699 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 680 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวเหนียว ลดลง 1.30% จาก 769 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 759 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวเหนียว ลดลง 3.43% จาก 437 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 422 เหรียญสหรัฐ/ตัน และข้าวขาว 10% ลดลง 2.56% จาก 429 เหรียญสหรัฐ/ตัน เป็น 418 เหรียญสหรัฐ/ตัน

โดยไทยส่งออกข้าวขาวมากเป็นอันดับหนึ่งคิดเป็นสัดส่วน 44.59% ของปริมาณการส่งออกข้าวไทย ทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ข้าวหอมมะลิไทย 24.26% ข้าวเหนียว 17.71% ข้าวหอมไทย 7.21% ข้าวเหนียว 4.26% และข้าวกล้อง 1.97% ตามลำดับ

ที่มา ข่าวสดออนไลน์

เปิดข้อเรียกร้องจาก ส.อ.ท. ก่อนยื่นหนังสือถึงคลัง

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เสนอ 4 ข้อเรียกร้องภาครัฐเร่งดำเนินการตามมาตรการ ก่อนยื่นหนังสือถึงกระทรวงการคลัง

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) เผยสถานการณ์การเจรจาภาษีนำเข้าสหรัฐ ล่าสุดหลังสหรัฐ ประกาศอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) สำหรับ 22 ประเทศ มีผลบังคับใช้ 1 สิงหาคมนี้ โดยไทยถูกเก็บภาษีสูงถึง 36% สูงกว่าประเทศคู่แข่งในภูมิภาค เช่น เวียดนาม (20%) มาเลเซีย (25%) และอินโดนีเซีย (32%) พร้อมเดินทางรวบรวมข้อมูลจาก 47 กลุ่มอุตสาหกรรม เตรียมยื่นกระทรวงการคลัง เร่งเจรจาลดภาษีศุลกากรตอบโต้

ปัจจุบันสหรัฐได้บรรลุข้อตกลงทางการค้ากับเวียดนามและสหราชอาณาจักร (UK) แล้ว โดยได้ลดภาษีนำเข้าสินค้าจากเวียดนามลงจาก 46% เหลือ 20% สำหรับสินค้าของเวียดนามเอง และ 40% กรณีมีการสวมสิทธิ์จากต่างประเทศ ภายใต้เงื่อนไขควบคุมสินค้าถ่ายโอนจากจีน และลดภาษีนำเข้ารถยนต์จาก UK เหลือ 10% สำหรับ

โควตา 100,000 คันต่อปี พร้อมเปิดตลาดสินค้าเกษตร เช่น เนื้อวัวและเอทานอล สร้างความกังวลว่าไทยอาจเสียเปรียบในการแข่งขัน หากไม่สามารถเจรจาลดอัตราภาษีได้เท่าคู่แข่ง

นอกจากนี้ จีน สหภาพยุโรป (EU) และอินเดีย ยังคงอยู่ระหว่างการเจรจา โดยเฉพาะจีนที่อยู่ระหว่าง “การพักชำระภาษีชั่วคราว” (tariff truce) ซึ่งจะหมดอายุ 12 สิงหาคมนี้ โดยล่าสุดสหรัฐและจีน ได้มีการเจรจาข้อตกลงการค้าร่วมกันระหว่างผู้แทนการค้าระดับสูงของสหรัฐฯ และจีนที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ซึ่งได้ข้อสรุปเรื่องการกำหนดอัตราภาษีสินค้านำเข้าว่า สหรัฐยังคงเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากจีน 55% จากเดิมที่ระดับ 145% ส่วนจีน เรียกเก็บภาษีจากสหรัฐฯ 10% จากเดิมที่ระดับ 125% อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดี ทรัมป์และประธานาธิบดี สี จิ้น ผิง ยังไม่ได้ลงนามในข้อตกลงอย่างเป็นทางการ และยังไม่มีการออกมายืนยันจากทางรัฐบาลจีน

ข้อมูลล่าสุดไตรมาส 1 ปี 2568 เผยว่าการส่งออกคิดเป็นสัดส่วนกว่า 58% ของ GDP โดยการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนกว่า 47% ของ GDP หากไทยไม่สามารถเจรจาอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้ให้ต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง อาจทำให้ต้นทุนสินค้านำเข้าไปสหรัฐฯ สูงขึ้น สูญเสียความสามารถในการแข่งขันและกระทบส่วนแบ่งตลาด รวมถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุน

ล่าสุดเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคมที่ผ่านมา สหรัฐ ประกาศเก็บ Reciprocal Tariff กับไทยในอัตรา 36% ซึ่งสูงกว่าภาษีที่ใช้กับเวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดยหากไม่มีมาตรการรองรับ คาดว่ามูลค่าความเสียหายต่อภาคการส่งออกอาจสูงถึง 800,000-900,000 ล้านบาท

ขณะที่ข้อมูลการส่งออกเดือนพฤษภาคม 2568 อยู่ที่ 31,044.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เติบโตต่อเนื่อง 18.35% YoY และสูงสุดในรอบ 38 เดือน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ประเมินว่าในครึ่งปีหลัง หากไทยยังเผชิญภาษีในอัตราสูง การส่งออกอาจหดตัวกว่า -10% YoY ทำให้ภาพรวมทั้งปี 2568 ขยายตัวใกล้เคียงศูนย์

นายเกรียงไกร เธียรนุกุล ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ขณะนี้ได้ประชุมหารือกับ 47 กลุ่มอุตสาหกรรม และ 11 คลัสเตอร์ และกำลังอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเวลานี้ผู้ส่งออกเองก็พยายามปรับตัวรองรับผลกระทบ เช่น บางกลุ่มอุตสาหกรรมได้มีการเจรจาระหว่างผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่ายทางฝั่งสหรัฐให้ช่วยรับภาษีไปคนละส่วน เพื่อจะได้ช่วยกันแบ่งเบาภาระ

แต่มีบางกลุ่มอุตสาหกรรม ที่ทางผู้นำเข้าไม่รับเงื่อนไขนี้ พร้อมเสนอแนวทางให้ภาครัฐเร่งเจรจาลดอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้เหลือ 0% ในหลายพันรายการ เพื่อเดินทางมามาตรการเยียวยาผู้ประกอบการไทย

ทั้งนี้ กลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบมาก ได้แก่ กลุ่มเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า ซึ่งมีสัดส่วนการพึ่งพาตลาดสหรัฐฯ สูงกว่า 28-35% ของมูลค่าส่งออก รวมถึงยาง เพอร์นิเจอร์ ชิ้นส่วนรถยนต์ ของเล่น ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก ผลิตภัณฑ์หนังและเซรามิก ซึ่งถูกจัดอยู่ในกลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบระดับสูงถึงสูงมาก

“ส.อ.ท. กำลังรอผลการศึกษาจากกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจะต้องนำมาวิเคราะห์และตรวจสอบอย่างละเอียดอีกครั้ง ขณะเดียวกันก็กำลังรอข้อมูลเชิงเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งด้วย ซึ่งขณะนี้ได้มา 22 ประเทศ จากน้อยกว่าประเทศ เนื่องจากตัวเลขจากหลายๆ ประเทศ เช่น อินเดีย ก็ยังไม่ถูกประกาศอย่างชัดเจน จึงทำให้บางกลุ่มอุตสาหกรรมยังคงต้องรอข้อมูลในส่วนนี้ก่อน แต่กำลังทยอยทำและจะนำมาเปรียบเทียบดูว่าประเทศไทยจะเสียเปรียบมากน้อยแค่ไหน ก่อนยื่นให้กระทรวงการคลัง” นายเกรียงไกร กล่าว

เพื่อรับมือกับสถานการณ์ภาษีและรักษาความสามารถในการแข่งขัน เบื้องต้น ส.อ.ท. เสนอแนะให้ภาครัฐเร่งดำเนินการตามมาตรการ ดังนี้

1. ออกมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการจากที่ได้รับผลกระทบจากการขึ้นภาษีของสหรัฐฯ
 - 1.1 ออกมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) หรือมาตรการพักชำระหนี้และลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้
 - 1.2 ลดภาษีนิติบุคคลสำหรับเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ
 - 1.3 อุดหนุนหรือลดค่าใช้จ่ายในการส่งออกและการประกอบธุรกิจ เช่น ค่าบริการหน้าท่า พิธีการศุลกากร ค่าออกใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) ค่าธรรมเนียมต่างๆ ในการประกอบธุรกิจ และค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น
 - 1.4 ออกสิทธิประโยชน์ทางภาษี ให้นำค่าใช้จ่ายการจ้างสำนักงานกฎหมาย (Law Firm) ในสหรัฐฯ เพื่อศึกษาและเจรจากับภาครัฐสหรัฐฯ มาลดหย่อนได้ 3 เท่า
2. ส่งเสริมการเปิดตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ
 - 2.1 เร่งการเจรจาเขตการค้าเสรี (FTA) ฉบับใหม่ๆ เพื่อเปิดตลาดการค้า
 - 2.2 ออกมาตรการส่งเสริมเพื่อหาตลาดใหม่ เช่น โครงการ SME Pro-active และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกและขยายตลาดต่างประเทศ (Trade Mission)
 - 2.3 ส่งเสริมตลาดในประเทศ และการเพิ่มสัดส่วนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐในสินค้าไทย (Made in Thailand – MiT) โดยมีแนวทาง ดังนี้
 - 2.3.1 ทุกหน่วยงานต้องสนับสนุนการใช้สินค้าและบริการที่ได้รับการรับรอง MiT อย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มเม็ดเงินลงทุนและสร้างการจ้างงานในไทยให้มากขึ้น
 - 2.3.2 หากภาคเอกชนเข้าร่วมและได้รับการรับรอง MiT จะสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องไปหักลดหย่อนภาษีได้ถึง 2 เท่า
 - 2.3.3 MiT ช่วยสนับสนุนผู้ส่งออกทางอ้อม เพราะเป็นการเพิ่มสัดส่วนวัตถุดิบและแรงงานภายในประเทศ (Local Content) ช่วยสร้างแบรนด์สินค้าไทยให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น และยังสามารถนำแต้มสะสมหรือสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับจาก MiT ไปใช้ชดเชยหรือแลกกับเงินคืนในช่วงสิ้นปีได้
3. ออกมาตรการส่งเสริมการใช้ Local content ภายในประเทศ นอกจากมาตรการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เช่น การลดภาษีนิติบุคคลสำหรับเอกชนที่ใช้ Local content มากกว่า 90% และมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Productivity)
4. กำกับดูแลค่าเงินบาทไม่ให้ผันผวนและแข็งค่ากว่าประเทศในภูมิภาค

“ขณะนี้ ประเทศไทยกำลังเผชิญกับวิกฤติครั้งใหญ่ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ส.อ.ท. จึงขอเชิญชวนให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันก้าวผ่านสถานการณ์นี้ไปด้วยกัน หากเรามีความร่วมมือที่เข้มแข็ง วิกฤติครั้งนี้อาจกลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ ที่จะนำไปสู่โอกาสในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้ดียิ่งขึ้น” นายเกรียงไกร กล่าว

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ผู้ส่งออก จีรัฐเร่งปิดดีลสหรัฐฯ เสนอ 3 ข้อปกป้องส่งออกไทย 2 ล้าน ลบ.

ผู้ส่งออก วอนรัฐบาลเร่งปิดดีลกับสหรัฐฯ ในการลดภาษีลงจาก 36% พร้อมเสนอ 3 มาตรการปกป้องการส่งออกไทยไปตลาดสหรัฐฯ ซึ่งมีมูลค่ากว่า 2 ล้านล้านบาท

นายธนกร เกษตรสุวรรณ ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) หรือสภาผู้ส่งออกเปิดเผยว่า ผู้ส่งออกให้ความเป็นห่วง หลังจากสหรัฐประกาศภาษีไทยที่ได้รับ 36% ซึ่งสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ และจะทำให้ต้นทุนส่งออกสินค้าไทยไปยังสหรัฐอเมริกาสูงขึ้นจนไม่สามารถแข่งขันได้ และจะกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐอเมริกาซึ่งสูงถึง 2 ล้านล้านบาท โดยเฉพาะสินค้าที่ไทยจะเสียเปรียบคู่แข่งมากที่สุด ประกอบด้วย เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อาหารสำเร็จรูป ข้าว ยางพาราและผลิตภัณฑ์ และสินค้าอุปโภคบริโภคอื่น เป็นต้น

ทั้งนี้ หลายอุตสาหกรรมมีการใช้แรงงานเข้มข้นที่อาจนำไปสู่การเลิกจ้างแรงงานจำนวนมาก รวมถึงสินค้าเกษตรหลายรายการจะไม่สามารถแข่งขันได้ จะมีผลให้เกิดแรงกดดันต่อราคาผลผลิตภายในประเทศและกระทบต่อรายได้เกษตรกรและครัวเรือนไทยจำนวนมากในที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงโอกาสที่ปัญหาจะขยายวงกว้างออกไปไม่เพียงแต่ภาคการผลิตเพื่อส่งออกเท่านั้น แต่การลงทุนจากต่างประเทศจะลดลงอย่างมากในช่วงหลายปีต่อจากนี้ ซึ่งจะทำให้ระบบเศรษฐกิจในประเทศเกิดภาวะชะงักงัน และไม่สามารถแข่งขันทางการค้ากับคู่แข่งสำคัญได้อีกในระยะยาว

ดังนั้น สรท. จะยื่นข้อเสนอต่อรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพื่อเป็นแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1) ข้อเสนอสำหรับการเจรจาลดอัตราภาษีกับสหรัฐอเมริกา อาทิ สนับสนุนการปรับลดภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกาเป็น 0% ให้มากที่สุด โดยเฉพาะในรายการสินค้าที่ไทยสามารถยอมรับได้ ขยายเวลาการให้สิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนทางตรง (FDI) จากสหรัฐอเมริกา เร่งจัดซื้อสินค้ากลุ่มพลังงานจากสหรัฐอเมริกา ให้มากขึ้นแทนการซื้อจากแหล่งอื่น

2) ข้อเสนอสำหรับการหาตลาดศักยภาพอื่นทดแทน อาทิ สนับสนุนงบประมาณในปี 2569-2570 สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในต่างประเทศ อาทิ การพาผู้ประกอบการไปเข้าร่วมออกงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ และการจัดกิจกรรม Business Matching และในประเทศ อาทิ กิจกรรม Incoming Mission ให้มากขึ้นและต่อเนื่อง เพิ่มงบประมาณโครงการ SMEs Proactive ให้ผู้ประกอบการส่งออก SMEs สามารถบุกตลาดอื่นได้มากขึ้น โดยเฉพาะในงานแสดงสินค้าที่ภาครัฐไม่สามารถพาผู้ประกอบการไทยไปเข้าร่วม

ร่วมมือกับสถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำหรับจัดหาวงเงินหมุนเวียนและสนับสนุนค่าธรรมเนียมป้องกันความเสี่ยงทางการค้าในการบุกตลาดใหม่ และเร่งรัดการเจรจาการค้าเสรีทุกกรอบที่อยู่ระหว่างการเจรจาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว รวมถึงเพิ่มเติมการเจรจากับคู่ค้าสำคัญอื่นเพิ่มเติม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3) ข้อเสนออื่นเพิ่มเติม ทั้งเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ส่งออก และเพื่อปกป้องผู้ประกอบการในประเทศจากการนำเข้าสินค้าแหล่งอื่น อาทิ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน พิจารณาเงื่อนไขการปรับลดต้นทุนให้ภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ อาทิ เปรียบเทียบกับธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้พิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อลดต้นทุนและบรรเทาภาระหนี้จากการประกอบธุรกิจ และดำเนินมาตรการกำกับดูแลค่าเงินบาทให้อยู่ในระดับอ่อนค่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งสำคัญ เป็นต้น

พิจารณาชะลอการขึ้นค่าแรงงานขั้นต่ำและปรับลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ อาทิ ค่าไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง และต้นทุนโลจิสติกส์เพื่อการส่งออก พิจารณานำต้นทุนค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทั้งการนำเข้าวัตถุดิบและการส่งออกสินค้า อาทิ ค่าระวาง ค่าประกันภัยการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่ม หักภาษีได้ 200% จากที่จ่ายจริง

เร่งรัดกระบวนการคืนภาษีธุรกิจ อาทิ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม อากรวัตถุดิบนำเข้าที่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้า เป็นต้น

รวมถึงการลดค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นจากการขออนุญาตและการดำเนินการในขั้นตอนการส่งออกให้กับผู้ประกอบการ พร้อมทั้งพัฒนาระบบ Digitalization ตลอดกระบวนการส่งออกนำเข้าให้มีความสมบูรณ์

เพิ่มความเข้มงวดมาตรการปราบปรามการนำเข้าสินค้าไม่ได้มาตรฐานที่เข้ามาตีตลาดในประเทศ และสินค้าสวมสิทธิ อาทิ เริ่มบังคับใช้กฎ 24 Hours Rule เพื่อให้สินค้าที่จะส่งออกมายังประเทศไทย ต้องแจ้งข้อมูลล่วงหน้า 24 ชั่วโมง ก่อนบรรทุกสินค้าลงเรือ ณ ท่าเรือต้นทาง

ตรวจสอบสินค้านำเข้า และสินค้าที่ผ่านเขตปลอดอากร 100% เพื่อป้องกันสินค้าด้อยคุณภาพเข้าประเทศ เพื่อป้องกันการสวมสิทธิส่งออก และเพื่อป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานที่กำหนดโดยประเทศปลายทางแล้วตกค้างในประเทศไทย เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบสินค้านำเข้าและคัดกรองสินค้าด้อยคุณภาพ เพื่อคุ้มครองทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบการในประเทศ โดยสินค้านำเข้าและโรงงานผู้ผลิตต้องได้รับการรับรองมาตรฐานของประเทศไทยก่อนบรรทุกลงเรือมายังประเทศไทย

ผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่ขายสินค้าผ่านช่องทาง e-Commerce Platform ต้องระบุตัวตนและตรวจสอบโดย Platform ให้ชัดเจน และไม่มีร้านค้าที่ขายสินค้ารายการเดียวกันซ้ำซ้อนกัน เป็นต้น

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

xx

เวียดนาม

สถานการณ์ราคาส่งออกข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาค่อนข้างทรงตัวท่ามกลางภาวะการค้าที่ยังขบเซา โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 382 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับระดับ 382 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า ยังไม่เห็นความต้องการข้าวปรับตัวดีขึ้นในช่วงนี้ เนื่องจากยังไม่มีมาตรการสัญญาใหม่มากนัก ขณะเดียวกันมีรายงานว่า รัฐบาลเวียดนามระบุว่า จะลงนามข้อตกลงการค้าข้าวกับอินโดนีเซียในเร็วๆ นี้ หลังการส่งออกข้าวไปยังตลาดอินโดนีเซียลดลงมากในช่วงครึ่งปีแรก

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ราคาส่งออกข้าวของเวียดนาม ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2568 ราคาทรงตัวจากวันก่อนหน้า โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 382 เหรียญสหรัฐต่อดัน (ซึ่งสูงกว่าราคาข้าวของไทยและอินเดีย) และข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาอยู่ที่ 357 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 317 เหรียญสหรัฐต่อดัน ท่ามกลางภาวะตลาดโลกที่ยังคงเผชิญกับแรงกดดันขาลงจากอุปทานข้าวที่ล้นตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอินเดีย ซึ่งกำลังเร่งระบายข้าวจากสต็อกสำรองเพื่อรองรับการส่งออกและการผลิตเอทานอล

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-30 มิถุนายน 2568 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 44 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 308,500 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port และท่าเรือ Mỹ Thói ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 13 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน

2568 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 442,650 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา 175,000 ตัน มาเลเซีย 30,900 ตัน และฟิลิปปินส์ 236,750 ตัน

นิตยสารบทวิจารณ์การลงทุนเวียดนามภายใต้กระทรวงการคลัง (Vietnam Investment Review under the Ministry of Finance) ระบุว่า ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามลดลงอย่างเห็นได้ชัดในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 แม้ว่าปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นก็ตาม ซึ่งส่งผลให้มูลค่าการส่งออกข้าวโดยรวมของภาคส่วนนี้หดตัว

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อม (the Ministry of Agriculture and Environment) ระบุว่า จากข้อมูลเบื้องต้นในเดือนมิถุนายน 2568 เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 700,000 ตัน สร้างรายได้ 364.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วง 6 เดือนแรกของปีนี้ เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 4.9 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 2.54 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 7.6% ในด้านปริมาณ แต่ลดลง 12.2% ในด้านมูลค่าเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ 517.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งลดลงอย่างมากถึง 18.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยกระทรวงฯ ระบุว่าราคาข้าวที่ลดลงอย่างมากระยะนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกลับมาส่งออกข้าวอีกครั้งของอินเดีย ซึ่งก่อนหน้านี้ได้จำกัดการส่งออกข้าวในช่วงปี 2565-2566 เพื่อประกันความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ

จากภาวะอุปทานข้าวทั่วโลกที่ล้นตลาดได้กดดันให้ราคาข้าวทั่วโลกลดลง ทำให้ข้าวเวียดนามไม่สามารถรักษาระดับราคาสูงไว้ได้เหมือนในปี 2567 ซึ่งในปีนั้นเวียดนามประสบความสำเร็จอย่างสูงเป็นประวัติการณ์ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่า โดยมีมูลค่าเกือบ 5.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากการส่งออกข้าวปริมาณมากถึง 9 ล้านตัน

ทั้งนี้ ผู้ส่งออกข้าวเวียดนามยังคงต้องเผชิญกับการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากซัพพลายเออร์รายใหญ่ เช่น ไทย เมียนมาร์ และปากีสถาน โดยที่ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม คิดเป็นสัดส่วน 43.4% ของการส่งออกทั้งหมด ตามมาด้วยไต้หวันและกานา โดยมีส่วนแบ่งตลาด 10.7% และ 10.5% ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์ลดลง 17.4% ขณะที่การส่งออกไปยังไต้หวันและกานาเพิ่มขึ้น 88.6% และ 61.4% ตามลำดับ และในบรรดา 15 ตลาดหลัก บังกลาเทศมีการเติบโตที่แข็งแกร่งที่สุด โดยมูลค่าการส่งออกพุ่งสูงขึ้น 293.2 เท่า ขณะที่มาเลเซียมีอัตราการลดลงสูงสุดที่ 54.7%

กรมศุลกากร (the General Department of Customs) รายงานว่าในเดือนมิถุนายน 2568 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 519,784 ตัน มูลค่าประมาณ 273.7736 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 0.72% แต่มูลค่าลดลง 15.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (มิถุนายน 2567) ที่มีการส่งออกข้าวจำนวน 516,064 ตัน มูลค่าประมาณ 323.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วง 6 เดือนแรกของปีนี้ (เดือนมกราคม-มิถุนายน 2568) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 4,719,138 ตัน มูลค่าประมาณ 2,444.832 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 3.6% แต่มูลค่าลดลง 15.37% เมื่อเทียบกับเมื่อเทียบกับจำนวน 4,553,341 ตัน มูลค่าประมาณ 2,888.8979 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ

ตลาดส่งออกที่สำคัญในเดือนมิถุนายน 2568 มีดังนี้

- 1.ฟิลิปปินส์จำนวน 202,673 ตัน มูลค่า 100.621 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 2.กานาจำนวน 78,022 ตัน มูลค่า 43.235 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 3.ไต้หวันจำนวน 61,705 ตัน มูลค่า 27.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 4.มาเลเซียจำนวน 45,249 ตัน มูลค่า 20.665 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 5.จีนจำนวน 34,843 ตัน มูลค่า 17.565 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

- 6.สิงคโปร์จำนวน 11,838 ตัน มูลค่า 6.881 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 7.โมซัมบิกจำนวน 10,049 ตัน มูลค่า 5.563 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 8.ฮ่องกงจำนวน 6,214 ตัน มูลค่า 3.66 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 9.สหรัฐอเมริกาบิเรตส์จำนวน 5,871 ตัน มูลค่า 3.804 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 10.ซาอุดีอาระเบียจำนวน 3,898 ตัน มูลค่า 2.768 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 11 กรกฎาคม 2568 ดังนี้

รายการชนิดข้าว	วันที่ 20 มิถุนายน 2568	วันที่ 11 กรกฎาคม 2568	เปลี่ยนแปลง
	เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)		
1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul / Jasmine) ชนิด 5%	940	940	-
2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5%	860	860	-
3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO)	725	720	-5
4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texure) ชนิด 5%	525	500	-25
5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texure) ชนิด 5%	580	560	-20
6.ข้าวึ่ง (Parboiled Rice) ชนิด 5%	700	680	-20
7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice / Romdoul)	920	920	-
8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice)	540	540	-
9.ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice)	1,375	1,370	-5
10.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5%	1,100	1,100	-
11.ข้าวเนื่องอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5%	1,150	1,150	-

ที่มา Oryza.com

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light Of Myanmar รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (The Myanmar Rice Federation; MRF) ระบุว่า นอกเหนือจากการส่งออกข้าวสารและข้าวหักทั่วไปแล้ว เมียนมายังวางแผนที่จะส่งออกข้าวแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มอีกด้วย เช่น แป้งข้าวเจ้าและเส้นก๋วยเตี๋ยว

นอกจากนี้ สหพันธ์ข้าวเมียนมายังส่งเสริมการผลิต การส่งออก และการบริโภคน้ำมันรำข้าวภายในประเทศ รวมถึงการขายรำข้าวที่สกัดน้ำมันออกแล้ว (de-oiled rice bran) ในตลาดภายในประเทศ โดยสหพันธ์ฯ ได้จัดการประชุมกับ Global Issue Forum ในเกาหลีใต้ หลังจากได้แจ้งข้อมูลแก่ผู้ประกอบการผ่านการเชื่อมโยงของที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ (the Economic Counsellor) เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม และได้หารือเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการร่วมมือกันผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวทั้งแบบแห้งและแบบสด (dry and wet rice noodles) โดยใช้เทคโนโลยีของเกาหลี

ตามแถลงการณ์ของสหพันธ์ข้าวเมียนมา ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568/2569 เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักจำนวนรวม 614,705 ตัน สร้างรายได้ประมาณ 214 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ สหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation; MRF) ว่าในเดือนมิถุนายน 2568 ซึ่งเป็นเดือนที่ 3 ของปีงบประมาณ 2025/26 (เดือนเมษายน 2568 – มีนาคม 2569) บริษัทส่งออกข้าว 54 ราย ได้ส่งออกข้าวสารและข้าวหักมีจำนวนรวม 212,415 ตัน มูลค่าประมาณ 71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประกอบด้วยข้าวสารจำนวน 112,259 ตัน และข้าวหักจำนวน 100,156 ตัน โดยเป็นการส่งออกข้าวผ่านทางเรือบรรทุกสินค้าทางทะเล 212,135 ตัน และส่งออกทางแนวชายแดน 280 ตัน

สำหรับชนิดข้าวที่ส่งออกในเดือนมิถุนายน 2568 ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% และ 10% จำนวนรวม 99,436 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 3,213 ตัน ข้าวขาว 25% จำนวน 4,918 ตัน ข้าวหนึ่ง 4,693 ตัน ปลายข้าว (Broken rice (A+B)) จำนวน 100,156 ตัน

ตลาดส่งออกข้าวสารที่สำคัญประกอบด้วย 1.จีน 68,793 ตัน 2.มาดากัสการ์ 9,650 ตัน 3.ฟิลิปปินส์ 8,388 ตัน 4.สเปน 5,770 ตัน 5.โปแลนด์ 3,466 ตัน และประเทศอื่นๆ อีก 22 ประเทศรวม 16,193 ตัน ส่วนตลาดส่งออกข้าวหักที่สำคัญประกอบด้วย 1.จีน 52,328 ตัน 2.อินโดนีเซีย 36,430 ตัน 3.เบลเยียม 7,650 ตัน 4.เนเธอร์แลนด์ 1,500 ตัน 5.อิตาลี 900 ตัน และประเทศอื่นๆอีก 4 ประเทศรวม 1,348 ตัน

ทั้งนี้ ในช่วง 3 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2025/26 (เดือนเมษายน 2568 – มีนาคม 2569) การส่งออกข้าวสารและข้าวหักมีจำนวนรวมประมาณ 614,705 ตัน (เพิ่มขึ้น 77.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว) มูลค่าประมาณ 214 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประกอบด้วยข้าวสารจำนวน 329,335 ตัน และข้าวหักจำนวน 285,369 ตัน โดยปริมาณส่งออกในแต่ละเดือน ดังนี้

- เดือนเมษายน 2568 ส่งออกปริมาณ 142,788 ตัน มูลค่าประมาณ 52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- เดือนพฤษภาคม 2568 ส่งออกปริมาณ 259,501.3 ตัน มูลค่าประมาณ 91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- เดือนมิถุนายน 2568 ส่งออกปริมาณ 212,415 ตัน มูลค่าประมาณ 71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ด้านนายเย มิน ออง (U Ye Min Aung) ประธานสหพันธ์ข้าวเมียนมาร์ (Chairman of the Myanmar Rice Federation; MRF) คาดว่าในปีงบประมาณ 2025/26 (เดือนเมษายน 2568 – มีนาคม 2569) จะมีการส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวมประมาณ 3 ล้านตัน

ในปีงบประมาณ 2024/25 (เดือนเมษายน 2567 – มีนาคม 2568) การส่งออกข้าวสารและข้าวหักมีจำนวนรวมประมาณ 2.487 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 1.129 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ในปีงบประมาณ 2024/25 (เดือนเมษายน 2567 – มีนาคม 2568) เมียนมาส่งออกข้าวไปยังประเทศอินโดนีเซียมากที่สุด โดยมีจำนวนมากกว่า 605,000 ตัน ตามด้วยประเทศจีนประมาณ 516,000 ตัน เบลเยียม 355,000 ตัน ฟิลิปปินส์ 134,000 ตัน บังคลาเทศ 105,000 ตัน เซเนกัล 96,600 ตัน ไ오วรีโคสต์ 60,800 ตัน โปแลนด์ 57,200 ตัน สเปน 48,600 ตัน โมซัมบิก 44,200 ตัน แคนเมอรูน 27,100 ตัน สหราชอาณาจักร 22,800 ตัน เนเธอร์แลนด์ 20,000 ตัน โตโก 17,000 ตัน อิตาลี 16,100 ตัน เป็นต้น

สำนักข่าว XINHUA รายงานเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2568 ว่านายเย มิน ออง (U Ye Min Aung) กล่าวว่าโรงสีข้าวพลังงานแสงอาทิตย์สามารถช่วยส่งเสริมความยั่งยืน สำหรับการผลิตข้าวเพื่อการส่งออก และสนับสนุนแผนริเริ่มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ และไม่เพียงแต่สนับสนุนความต้องการไฟฟ้าเท่านั้น แต่ยังปูทางเชิงกลยุทธ์ให้กับการผลิตข้าวที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

นอกจากนี้ พลังงานแสงอาทิตย์จะไม่เพียงสร้างพลังงานให้กับอุตสาหกรรมปลายน้ำอย่างโรงสีข้าวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกลุ่มต้นน้ำที่มีการผลิตข้าวอย่างการทำนา การชลประทาน และการเพาะเลี้ยงในน้ำอีกด้วย จึงช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงพลังงานราคาย่อมเยาและสะอาดได้

ทั้งนี้ สหพันธ์ข้าวแห่งเมียนมาได้ทำการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับบริษัทพลังงานแสงอาทิตย์ 17 แห่งเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนริเริ่มดังกล่าว
ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

ตามรายงานของสำนักข่าว MSN รัฐบาลฟิลิปปินส์ประกาศว่าภาษีนำเข้าข้าวที่ลดลง 15% จะยังคงมีผลบังคับใช้ไปจนถึงอย่างน้อยเดือนพฤศจิกายน 2568 นี้ ขณะที่ทางการยังคงทบทวนผลกระทบของภาษีที่ลดลงต่อภาวะเงินเฟ้อและความเป็นอยู่ของเกษตรกรในท้องถิ่น

ปลัดกระทรวงนโยบายและการวางแผน กรมเศรษฐกิจ การวางแผน และการพัฒนา (Policy and Planning under the Department of Economy, Planning, and Development; DEPDev) กล่าวในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ผ่านมาว่า รายงานอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับผลกระทบของภาษีดังกล่าวจะถูกส่งไปยังประธานาธิบดีภายใน 4 เดือน ซึ่งจนกว่าจะถึงเวลานั้น อัตราภาษีที่มีการปรับลดลง (อัตราภาษีที่ 15%) น่าจะยังคงอยู่ต่อไป

ภาษีที่ลดลงนี้มีผลบังคับใช้ภายใต้คำสั่งผู้บริหารฉบับที่ 62 (Executive Order No. 62) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคม 2567 โดยลดภาษีนำเข้าข้าวจาก 35% เหลือ 15% ไปจนถึงปี 2571 ซึ่งคำสั่งนี้ยังกำหนดให้มีการทบทวนทุกๆ 4 เดือนเพื่อประเมินประสิทธิผลและผลกระทบโดยรวม

การตัดสินใจครั้งนี้เกิดขึ้นในขณะที่กลุ่มเกษตรกร รวมถึง Samahang Industriya ng Agrikultura (SINAG) ยังคงกดดันให้มีการกลับมาใช้ภาษีนำเข้าเดิมที่ 35% โดยอ้างถึงภัยคุกคามจากการนำเข้าข้าวราคาถูกที่ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตในประเทศ ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ ระบุว่าอาจแนะนำให้ค่อยๆ เพิ่มภาษีนำเข้าในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวถัดไป

แม้จะมีความกังวลดังกล่าว แต่กระทรวงนโยบายและการวางแผน (DEPDev) ยืนยันว่าภาษีที่ลดลงมีส่วนช่วยควบคุมเงินเฟ้อ ขณะที่สำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (the Philippine Statistics Authority) ระบุว่าราคา

ข้าวลดลง 14.3% ในเดือนมิถุนายน 2568 เทียบกับการลดลง 12.8% ในเดือนพฤษภาคม 2568 ซึ่งถือเป็นการลดลงมากที่สุดนับตั้งแต่ปี 2538 เจ้าหน้าที่ของ DEPDev ยังรายงานด้วยว่าปริมาณข้าวของประเทศยังคงทรงตัว ณ เดือนมิถุนายน โดยปริมาณข้าวคงคลังของประเทศอยู่ที่ 2.24 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 3.5% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ขณะเดียวกันรัฐบาลวางแผนที่จะจำกัดการนำเข้าข้าวไว้ที่ 3.5 ล้านตันในปีนี้ เพื่อให้สมดุลระหว่างปริมาณข้าวนำเข้าและผลผลิตในประเทศ และเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อเกษตรกร มาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา รวมถึงการขยายการเข้าถึงกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันข้าว (the Rice Competitiveness Enhancement Fund; RCEF) ซึ่งช่วยสนับสนุนการเพาะปลูกและการปรับปรุงผลผลิต ขณะที่รัฐบาลกำลังพิจารณาขั้นตอนต่อไป ทั้งการควบคุมเงินเฟ้อและการคุ้มครองเกษตรกรยังคงเป็นหัวใจสำคัญของการทบทวนนโยบายข้าวของประเทศ

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) Philipinas นำเข้าข้าว 2,246,560.54 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 2,926 ใบ) ลดลงประมาณ 10.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,507,803 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,463 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 278,080.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ลดลงประมาณ 35.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการนำเข้าจำนวน 269,986.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 380 ใบ) ลดลงประมาณ 21.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมีนาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 353,277.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 497 ใบ) ลดลงประมาณ 15.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนเมษายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 494,743.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 633 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 1.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 505,088.83 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 573 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 5.64% เมื่อเทียบกับจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมิถุนายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) มีการนำเข้าจำนวน 335,163.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 403 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 78.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกรกฎาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) มีการนำเข้าจำนวน 10,220.00 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 16 ใบ) ลดลงประมาณ 93.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) ฟิฟิลปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 1,708,171.9 ตัน (สัดส่วน 76.0% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยเมียนมาจำนวน 304,552.33 ตัน (สัดส่วน 13.6%) ไทยจำนวน 131,433.33 ตัน (สัดส่วน 5.9%) ปากีสถานจำนวน 74,964.02 ตัน (สัดส่วน 3.3%) อินเดีย 19,437.91 ตัน (สัดส่วน 0.9%) เกาหลีใต้ 4,016 ตัน (สัดส่วน 0.2%) กัมพูชา 2,430 ตัน (สัดส่วน 0.1%) สิงคโปร์ 1,200 ตัน (สัดส่วน 0.1%) ญี่ปุ่น 352 ตัน อิตาลี 2.7 ตัน และสเปน 0.35 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) มีจำนวนรวม 3,439 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,925,962.37 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 479 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 383,452.97 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 575 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 428,360.93 ตัน
- เดือนมีนาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 836 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 655,488.87 ตัน
- เดือนเมษายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 746 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 709,895.83 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 594 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 561,973.23 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 186 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 167,650.13 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 23 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 19,140.40 ตัน

สำนักข่าว The Manila Times รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากผู้บริหารสำนักงานอาหารแห่งชาติฟิลิปปินส์ (The Philippines National Food Authority; NFA) ว่า NFA เตรียมเปิดประมูลข้าวสารบางส่วนในเดือนสิงหาคม 2568 เพื่อแก้ปัญหาข้าวในคลังสินค้าที่เต็มพื้นที่

การประมูลครั้งนี้ ซึ่งเพิ่งได้รับการอนุมัติจากสภา NFA (the NFA Council) จะครอบคลุมข้าวสารที่มีอายุ 3-5 เดือน ซึ่งผู้บริหาร NFA ระบุว่า ราคาขั้นต่ำของการประมูลจะอิงตามอัตราตลาดโลกปัจจุบัน ตามที่ระบุไว้ในแนวทางการขายที่ได้รับอนุมัติใหม่ อย่างไรก็ตาม ผู้อำนวยการ NFA แสดงความกังวลว่าการประมูลครั้งนี้อาจไม่ได้รับความสนใจเพียงพอ เนื่องจากราคาข้าวภายในประเทศยังคงลดลงอย่างมาก

ณ ปลายเดือนมิถุนายน สำนักงานอาหารแห่งชาติฟิลิปปินส์ (NFA) มีสต็อกข้าวสารอยู่ประมาณ 437,000 ตัน หรือเทียบเท่ากับข้าวสารขนาด 50 กิโลกรัม จำนวน 8.7 ล้านถุง ซึ่งเพียงพอสำหรับการบริโภคภายในประเทศ 12 วัน โดยหน่วยงานได้เปิดใช้งานคลังสินค้าที่ได้รับการปรับปรุงใหม่หลายแห่ง ก่อนที่จะการปรับปรุงจะเสร็จสมบูรณ์ เพื่อรองรับข้าวเปลือก (unhusked rice) จากเกษตรกร อย่างไรก็ตาม ความจุในการจัดเก็บยังคงอยู่ที่ระดับสูงสุด

ในความพยายามที่จะระบายสต็อกข้าว NFA ได้กระจายข้าวผ่านโครงการของรัฐบาลหลายโครงการ รวมถึงโครงการ “Benteng Bigas Meron Na” (BBM Na) ที่ราคากิโลกรัมละ 20 เปโซ นอกจากนี้ NFA ยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานบริหารเรือนจำและทัณฑวิทยา (the Bureau of Jail Management and Penology; BJMP) เพื่อจัดหาข้าวสำหรับการบริโภคของสถาบัน

แม้จะมีความพยายามเหล่านี้ หัวหน้า NFA ยอมรับว่าการระบายสต็อกข้าวมีความคืบหน้าช้ากว่าเป้าหมายของหน่วยงาน ซึ่งอัตราการระบายไม่สอดคล้องกับปริมาณข้าวที่รับเข้า ทำให้อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเกี่ยวกับการจัดเก็บและหมุนเวียนสต็อก

เนื่องจากปัญหาความแออัดในคลังสินค้ากลายเป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้น การประมูลที่จะเกิดขึ้นจึงถูกมองว่าเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่าจะมีความไม่แน่นอนก็ตาม เพื่อบริหารจัดการสินค้าคงคลังของ NFA ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ยอมรับว่า หากราคาตลาดไม่ฟื้นตัวหรือมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การประมูลอาจไม่สามารถดึงดูดความต้องการข้าวได้อย่างมีนัยสำคัญ

สำนักข่าว The Inquirer รายงานว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (The Philippine Statistics Authority; PSA) ได้รายงานว่าการผลิตข้าวภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมากในไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพอากาศที่ดีขึ้นและพื้นที่เพาะปลูกที่ขยายตัว

ผลผลิตข้าวเปลือกในช่วงเดือนเมษายนถึงมิถุนายน 2568 คาดการณ์ไว้ที่ 4.35 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 13.2% จาก 3.85 ล้านตันในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน พื้นที่ปลูกข้าวก็เพิ่มขึ้น 9.2% เป็น 6.08 ล้านไร่ โดยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวแล้วประมาณ 88.9% (5.4 ล้านไร่) ให้ผลผลิตข้าวเปลือก 3.89 ล้านตัน โดยผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่เพิ่มขึ้น 3.5% เป็น 0.715 ตันต่อไร่

กระทรวงเกษตรฯ (The Department of Agriculture (DA)) ตั้งเป้าเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกให้ได้ 20.46 ล้านตันในปี 2568 ซึ่งจะสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยได้รับแรงหนุนจากสภาพการเพาะปลูกที่ดีขึ้นและโครงการสนับสนุนจากภาครัฐที่เพิ่มขึ้น หากบรรลุเป้าหมายนี้ จะสูงกว่าสถิติเดิมที่ 20.06 ล้านตันในปี 2566 และเพิ่มขึ้น 7.2% เมื่อเทียบกับปี 2567

โฆษกกระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า คาดว่าจะมีพายุรุนแรงน้อยลงในปีนี้ ซึ่งส่งผลให้สภาพการเพาะปลูกเอื้ออำนวย เขายังส่งสัญญาณว่าผลผลิตภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นน่าจะช่วยลดการนำเข้าข้าว ซึ่งตามข้อมูลของสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (the Bureau of Plant Industry) ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2568 การนำเข้าข้าวอยู่ที่ประมาณ 2.25 ล้านตัน ลดลงประมาณ 3.8% จาก 2.34 ล้านตันในช่วงครึ่งแรกของปี 2567

ด้านสำนักงานบริการการเกษตรต่างประเทศ (Foreign Agricultural Service) กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of Agriculture) ประเมินการว่าผลผลิตข้าวของฟิลิปปินส์สำหรับปีการตลาด (marketing year; MY) 2567/2568 อยู่ที่ 12.4 ล้านตัน (ข้าวสาร) เพิ่มขึ้น 3% จากเดือนที่แล้ว และเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 1% จากปีการตลาด 2566/2567 โดยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวประมาณ 29.375 ล้านไร่ เพิ่มขึ้น 2% จากเดือนที่แล้ว แต่ลดลง 1% จากปีการตลาด 2566/2567 ขณะที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่ (โดยประมาณ) อยู่ที่ประมาณ 0.667 ตันต่อไร่ เพิ่มขึ้นน้อยกว่า 1% จากเดือนที่แล้ว และเพิ่มขึ้น 1% จากปีการตลาด 2566/2567

ทั้งนี้ปีการตลาดของ USDA เริ่มต้นในไตรมาสที่ 3 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงกันยายน โดยผลผลิตข้าวสูงสุดเกิดขึ้นในไตรมาสที่ 4 และไตรมาสที่ 1 ซึ่งคิดเป็นประมาณ 38% และ 23% ของผลผลิตทั้งหมดตามลำดับ

ในไตรมาสที่ 3 มีพื้นที่เก็บเกี่ยวและระดับผลผลิตต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2562/63 ตามการประมาณการอย่างเป็นทางการของสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) หลังจากการเริ่มต้นปีงบประมาณ 2567/68 มีการกลับสู่สภาวะปกติมากขึ้นทำให้ผลผลิตข้าวพื้นตัวในเชิงบวก โดยรายงานประมาณการพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตในไตรมาสที่ 4 ของ PSA สูงกว่าปีก่อนหน้า 2% และน้อยกว่า 1% ตามลำดับ

รายงานประมาณการอย่างเป็นทางการล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) สำหรับพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตในไตรมาสที่ 1 อยู่ที่ 7.175 ล้านไร่ และ 4.699 ล้านตัน ตามลำดับ และเมื่อเทียบเป็นรายปี พื้นที่เก็บเกี่ยวในไตรมาสที่ 1 ลดลง 2% อย่างไรก็ตาม ผลผลิตเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 1%

รายงานเบื้องต้นจาก PSA สำหรับไตรมาสที่ 2 ระบุว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวที่คาดการณ์ไว้เพิ่มขึ้น 9% จากปีที่แล้ว ที่ 6.08 ล้านไร่ และผลผลิตเพิ่มขึ้น 13% จากปีที่แล้ว ที่ 4.36 ล้านตัน ซึ่งจากสภาพการเจริญเติบโตที่ยอดเยี่ยมในไตรมาสที่ 2 ทำให้การพัฒนาข้าวสามารถดำเนินไปได้อย่างน่าพอใจ ส่งผลให้ PSA คาดการณ์ว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตในไตรมาสที่ 2 จะทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว CNA รายงานว่า รัฐมนตรีเศรษฐกิจสูงสุด (Chief economic minister) ของอินโดนีเซียกล่าวกับสำนักข่าวเอเอฟพีเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2568 ว่า บริษัทน้ำมันและบริษัทเกษตรกรรมของรัฐอินโดนีเซียได้ลงนามข้อตกลงเพื่อเพิ่มการซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ขณะที่รัฐบาลกำลังวางรากฐานเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีนำเข้าที่ร้ายแรงที่สุดของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์

อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ให้คำมั่นที่จะเพิ่มการนำเข้าสินค้าเกษตร พลังงาน และสินค้าโภคภัณฑ์ เพื่อเปิดช่องว่างทางการค้ากับวอชิงตัน และเมื่อต้นสัปดาห์ที่ผ่านมา อินโดนีเซียก็ได้บรรลุข้อตกลงมูลค่า 1.25 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อซื้อข้าวสาลีจากสหรัฐฯ เพิ่มเติม

ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ได้ขู่อินโดนีเซียด้วยการกำหนดภาษีนำเข้า 32% จากเดิม 10% หากไม่สามารถบรรลุข้อตกลงการค้าฉบับใหม่ภายในวันที่ 1 สิงหาคมนี้

นายแอร์ลังกา ฮาร์ตาร์โต (Airlangga Hartarto) รัฐมนตรีเศรษฐกิจ (Chief economic minister) ซึ่งเดินทางไปยังกรุงวอชิงตันเพื่อเจรจากับการค้า กล่าวว่า บริษัทเปอร์ตามินา (Pertamina) ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันของรัฐ ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจที่ให้คำมั่นว่าจะซื้อพลังงานจากสหรัฐฯ เพิ่มเติม โดยไม่ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติม

ขณะที่บริษัทเกษตร Sorini Agro Asia Corporindo ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมโรงสีข้าวโพดอินโดนีเซีย และ FKS Group ก็ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อเพิ่มยอดสั่งซื้อเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้เปิดเผยมูลค่าของข้อตกลงที่ลงนามในกรุงวอชิงตัน แต่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว โดยบอกกับผู้สื่อข่าวว่าภาคธุรกิจอินโดนีเซียจะทุ่มงบลงทุนรวมมูลค่า 3.4 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สถานทูตอินโดนีเซียประจำกรุงวอชิงตันกล่าวว่า ข้อตกลงดังกล่าวได้เกิดขึ้นระหว่างการประชุมที่กรุงวอชิงตันเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา ซึ่งการประชุมดังกล่าวส่งผลให้เกิดข้อตกลงทางการค้าหลายฉบับ สะท้อนให้เห็นจากการลงนามบันทึกความเข้าใจหลายฉบับ ซึ่งปูทางไปสู่โอกาสความร่วมมือใหม่ๆ และกระชับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทวิภาคีให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

บริษัทอาหาร Cargill ของสหรัฐฯ ยืนยันในแถลงการณ์ว่า ข้อตกลงดังกล่าวรวมถึงบันทึกความเข้าใจสำหรับการซื้อข้าวโพด

ข้อมูลจากสำนักงานตัวแทนการค้าสหรัฐฯ แสดงให้เห็นว่าสหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้ากับอินโดนีเซียอยู่ที่ 1.79 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2567 เพิ่มขึ้น 5.4% จากปีก่อนหน้า
ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

สำนักข่าว NHK World รายงานเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2568 ว่า ราคาข้าวขายปลีกเฉลี่ย (The average price of rice) ที่วางขายในซูเปอร์มาร์เก็ตกว่า 1,000 แห่ง ทั่วทั้งญี่ปุ่นลดลงติดต่อกัน 7 สัปดาห์ เนื่องจากข้าวสารราคาถูกลงจากคลังสำรองของรัฐบาลมีมากขึ้นในตลาด

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า ผลสำรวจรายสัปดาห์จากซูเปอร์มาร์เก็ตประมาณ 1,000 แห่งทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 1-6 กรกฎาคม 2568 พบว่าราคาข้าวเฉลี่ยที่ขายในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 6 กรกฎาคม 2568 อยู่ที่ 3,602 เยน หรือประมาณ 24 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ 5 กิโลกรัม ซึ่งลดลง 1.9% จากสัปดาห์ก่อนหน้า

ในรายงานประจำสัปดาห์ ระบุว่ามีการขายข้าวสารสำรองของรัฐบาลจำนวน 11,742 ตัน ซึ่งส่งผลให้ราคาเฉลี่ยลดลง โดยมีรายงานว่าปริมาณสะสมของข้าวจากสต็อกสำรองที่รัฐบาลระบายออกภายใต้สัญญาซื้อขายตามดุลยพินิจ (discretionary contracts) และขายได้ภายในวันที่ 6 กรกฎาคม 2568 อยู่ที่ 43,685 ตัน

อย่างไรก็ตาม ราคาเฉลี่ยยังคงสูงกว่าราคา 2,327 เยน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าประมาณ 50% และอัตราการลดลงชะลอตัวลงเหลือต่ำกว่า 100 เยนเป็นครั้งแรกในรอบสี่สัปดาห์

สำหรับข้าวที่มีตราสินค้า (brand rice) เพียงอย่างเดียว ราคาเฉลี่ยลดลงเพียง 17 เยน มาอยู่ที่ 4,273 เยน และอยู่เหนือ 4,000 เยนเป็นเดือนที่สี่ติดต่อกัน

นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังได้เผยแพร่ข้อมูลราคาข้าวภาคเอกชนจากซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายยา ศูนย์ปรับปรุงบ้าน และร้านค้าปลีกอื่นๆ ประมาณ 6,000 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งราคาเฉลี่ยของทั้ง 9 ภูมิภาคทั่วประเทศต่ำกว่า 4,000 เยน

ขณะที่ภูมิภาคคิวชูและโอกินาวาทางตะวันตกเฉียงใต้ (Kyushu and Okinawa in the southwest) มีราคาเฉลี่ยต่ำสุดที่ต่ำกว่า 3,000 เยนเล็กน้อย หรือต่ำกว่า 21 ดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งลดลง 2 ดอลลาร์สหรัฐฯ จากสัปดาห์ก่อนหน้า

ราคาต่ำสุดถดถอยอยู่ที่ฮอกไกโดทางตอนเหนือ (Hokkaido in the north) โดยมีราคาต่ำกว่า 3,200 เยน หรือประมาณ 21 ดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงเกือบ 4 ดอลลาร์สหรัฐฯ จากสัปดาห์ก่อนหน้า ส่วนภูมิภาคโทไกและโฮคุริกุตอนกลาง (The central regions of Tokai and Hokuriku) มีราคาลดลงต่ำกว่า 4,000 เยน อย่างไรก็ตามมีเพียงภูมิภาคชินตสึตอนกลาง (the central Shinetsu region) เท่านั้นที่มีราคาเพิ่มขึ้น โดยราคาเฉลี่ยพุ่งสูงขึ้นกว่า 3,000 เยน

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 2 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 67,880 ตัน ประกอบด้วย 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐฯ จำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1

กันยายน – 15 ตุลาคม 2568 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศ
สหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 กันยายน – 15 ตุลาคม 2568 3.ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Mochi
polished rice long grain) จากประเทศไทย จำนวน 1,940 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 ตุลาคม 2568 4.ข้าว
เหนียวเมล็ดยาว (Mochi polished rice long grain) จากประเทศไทย จำนวน 1,940 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15
พฤศจิกายน 2568 5.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศไต้หวัน
(Global tender) จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 5 กันยายน – 20 ตุลาคม 2568 6.ข้าวสารเมล็ดกลาง
(non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศไต้หวัน (Global tender) จำนวน 12,000 ตัน
กำหนดส่งมอบวันที่ 5 กันยายน – 20 ตุลาคม 2568 7.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long
grain) จากประเทศไต้หวัน (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 กันยายน – 15 ตุลาคม
2568 8.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศไต้หวัน (Global Tender)
จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 กันยายน – 15 ตุลาคม 2568

ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 67,880 ตัน ประกอบด้วย

1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 2
ล็อตๆละ 13,000 ตัน รวมเป็น 26,000 ตัน

2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศออสเตรเลียจำนวน
1 ล็อต จำนวน 12,000 ตัน

3.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศจีนจำนวน 1 ล็อต
จำนวน 12,000 ตัน

3.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศไทยจำนวน 2 ล็อตๆละ
7,000 ตัน รวม 14,000 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Mochi polished rice long grain) จากประเทศไทยจำนวน
2 ล็อตๆละ 1,940 ตัน รวมเป็น 3,880 ตัน จากที่มีการยื่นเสนอทั้งหมด 16 ล็อต จำนวนรวม 91,760 ตัน

โดยราคาประมูลเฉลี่ยที่ไม่รวมภาษี 115,369 เยนต่อตัน (ประมาณ 783 เหรียญสหรัฐต่อตัน) หรือราคา
รวมภาษีที่ 124,599 เยนต่อตัน (ประมาณ 846 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-120.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ของปีงบประมาณ 2568 ทั้ง 2 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลง
ซื้อข้าวไปแล้วรวม 139,080 ตัน ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดกลางจำนวนรวม 100,000 ตัน ข้าวสารเมล็ดยาวจำนวน
รวม 35,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวจำนวนรวม 3,880 ตัน โดยซื้อจากประเทศไทยจำนวนรวม 39,080 ตัน
(สัดส่วน 28.1%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวรวม 35,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวรวม 3,880 ตัน

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ได้
ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 2 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน
2568 – 31 มีนาคม 2569) ในวันที่ 16 กรกฎาคม 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน ประกอบด้วยข้าว
เต็มเมล็ด (ข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Brown or milled)) 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน
3,000 ตัน กำหนดระยะเวลาส่งมอบภายในวันที่ 11 มกราคม 2569

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-375.pdf

สำหรับการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 1 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด (ข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Brown or milled)) 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 3,000 ตัน ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน จากที่มีการยื่นเสนอจำนวน 81,853 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 3,000 ตัน ดังนี้ 1. สหรัฐฯรวม 25,541 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 24,041 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว 1,500 ตัน 2.อินเดีย ข้าวเต็มเมล็ด 509 ตัน 3.ออสเตรเลีย ข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 1,500 ตัน 4.ไทยข้าวเต็มเมล็ด 708 ตัน 5.ปากีสถาน ข้าวเต็มเมล็ด 242 ตัน 6.เวียดนามข้าวเต็มเมล็ด 420 ตัน 7.ไต้หวันข้าวเต็มเมล็ด 520 ตัน 8.จีนข้าวเต็มเมล็ด 560 ตัน

สำนักข่าว Bloomberg รายงาน เมื่อวันที่จันทร์ที่ 7 กรกฎาคม 2568 ว่า นางจุนโกะ โคเอตะ (Junko Koeda) กรรมการธนาคารกลางญี่ปุ่น (Bank of Japan; BOJ) แสดงความกังวลต่อสถานการณ์ราคาข้าวในประเทศ เผยกำลังจับตาราคาที่พุ่งสูงขึ้นอย่างใกล้ชิด เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อที่แท้จริงของญี่ปุ่น

นางจุนโกะ โคเอตะ กล่าวว่า ขณะนี้ยังไม่เหมาะสมที่จะคาดการณ์ว่า BOJ จะกลับมาขึ้นอัตราดอกเบี้ยได้เร็วเพียงใด เนื่องจากแนวโน้มเศรษฐกิจยังคงมีความไม่แน่นอน พร้อมเสริมว่า ข้อมูลตัวเลขเงินเฟ้อล่าสุดแสดงให้เห็นว่า ราคาข้าวและสินค้าอาหารอื่นๆ กำลังสูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้เมื่อเทียบกับช่วงการประชุมของ BOJ ในเดือนพฤษภาคม 2568 ดังนั้น BOJ จึงกำลังจับตาดูพัฒนาการอย่างระมัดระวัง โดยแรงกดดันด้านต้นทุนจากราคาอาหารที่สูงขึ้น คือปัจจัยหลักที่ผลักดันให้อัตราเงินเฟ้อผู้บริโภคของญี่ปุ่นเคลื่อนไหวอยู่ราว 3% ในปัจจุบัน

นางจุนโกะ โคเอตะ ยังกล่าวด้วยว่า แม้ตัวเลขเงินเฟ้อที่แท้จริงยังคงอยู่ต่ำกว่าเป้าหมาย 2% ของ BOJ แต่เธอกำลังจับตาดูอย่างใกล้ชิดว่า การเคลื่อนไหวของราคาข้าว ซึ่งเป็นอาหารหลักของญี่ปุ่น จะส่งผลกระทบต่อคาดการณ์เงินเฟ้อของภาคครัวเรือนและอัตราเงินเฟ้อที่แท้จริงอย่างไรบ้าง

สำนักข่าว Nippon รายงานว่ากระทรวงเกษตรญี่ปุ่น (Agriculture Ministry) ได้ออกคำเตือนทั่วประเทศเกี่ยวกับการระบาดของมวนเหม็น (stink bugs) ที่อาจสร้างความเสียหายให้กับผลผลิตข้าวทั่วประเทศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับผลผลิตข้าวที่อาจจะลดลงเป็นปีที่สองติดต่อกัน

ในการคาดการณ์การระบาดของแมลงศัตรูพืชล่าสุดที่เผยแพร่เมื่อวันพุธที่ผ่านมา กระทรวงฯ ระบุว่า มีแนวโน้มว่าจะมีมวนเหม็นสายพันธุ์ที่เป็นอันตรายต่อการเพาะปลูกข้าวบ่อยครั้ง ในพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ ได้แก่ ฮอกไกโด ตอนใต้ของภูมิภาคโทโฮกุ ตอนใต้ของภูมิภาคคันโต โฮคุริกุ โทไก และภูมิภาคชูโงกุ

แมลงเหล่านี้ โดยเฉพาะมวนเหม็นข้าว (rice stink bugs) จะกินธัญพืชที่กำลังเจริญเติบโต ซึ่งมักทำให้พืชเป็นหมัน โดยในปี 2567 มีรายงานการระบาดใน 37 จังหวัด ส่งผลให้พืชผลเสียหายอย่างมากในหลายภูมิภาค

สำหรับแนวโน้มปี 2568 ได้เตือนถึงการระบาดที่ค่อนข้างบ่อย ซึ่งจะขยายไปยังภูมิภาคโทโฮกุตอนเหนือ ภูมิภาคคิงกิและชิโกกุ และภูมิภาคคิวชูตะวันตกเฉียงใต้ สถานการณ์อาจเลวร้ายลงหากสภาพอากาศอุณหภูมิสูงในปัจจุบันยังคงอยู่ เนื่องจากความร้อนที่ยาวนานอาจทำให้การระบาดยืดเยื้อและเร่งกิจกรรมของแมลง

เจ้าหน้าที่กำลังเร่งให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวใช้มาตรการเชิงรุก ซึ่งรวมถึงการควบคุมและกำจัดศัตรูพืช เพื่อป้องกันความเสียหายร้ายแรงจากการเก็บเกี่ยว กระทรวงเกษตรฯ ย้ำว่าการจัดการเชิงรุกตั้งแต่เนิ่นๆ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการลดความเสี่ยงของความล้มเหลวของพืชผลในวงกว้าง

การแจ้งเตือนนี้เกิดขึ้นในขณะที่ราคาและสต็อกข้าวกำลังได้รับแรงกดดันจากความผันผวนของตลาดและสภาพภูมิอากาศในวงกว้าง ซึ่งยิ่งเพิ่มความเร่งให้กับความพยายามฟื้นฟูภาคเกษตรกรรมของญี่ปุ่นที่กำลังดำเนินอยู่
ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวของอินเดียปรับลดลงจากสัปดาห์ก่อน โดยข้าวหนึ่ง 5% มีราคาขายที่ 380-385 เหรียญสหรัฐต่อดัน จากระดับ 382-387 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% อยู่ในช่วง 374-380 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 375-381 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ผู้ค้ารายหนึ่งในกรุงนิวเดลีซึ่งทำงานกับบริษัทการค้าระดับโลกเปิดเผยว่า ผู้ซื้อได้เลื่อนการซื้อออกไปเนื่องจากราคาสินค้าในประเทศผู้ส่งออกขึ้นนากำลังปรับตัว

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างอิงแหล่งข่าวใกล้ชิดของรัฐบาลว่า รัฐบาลอินเดียกำลังพิจารณาข้อเสนอที่จะขยายการขายข้าวหักจากคลังสำรองของรัฐ เพื่อลดปริมาณข้าวสำรองที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มปริมาณข้าวสำหรับการส่งออกและการผลิตเอทานอล

การดำเนินการครั้งนี้เป็นไปตามโครงการนำร่องที่ริเริ่มขึ้นเมื่อต้นปีนี้ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดสัดส่วนข้าวหักในข้าวที่แจกจ่ายผ่านโครงการอาหารสาธารณะของอินเดียจาก 25% เหลือ 10% โดยข้าวหักส่วนเกินจะถูกนำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการผลิตเอทานอล

ด้วยปริมาณข้าวสำรองที่สูงสุดในรอบสองทศวรรษ และคาดว่าจะมีการเก็บเกี่ยวสูงเป็นประวัติการณ์อีกครั้ง องค์การอาหารแห่งอินเดีย (the Food Corporation of India; FCI) จึงอยู่ภายใต้แรงกดดันให้จัดสรรพื้นที่จัดเก็บข้าวให้มากขึ้น ซึ่งเมื่อเดือนที่แล้ว ปริมาณข้าวในสต็อกสำรองของอินเดียอยู่ที่เกือบ 38 ล้านตัน และยังมีข้าวเปลือกอีกกว่า 32 ล้านตัน ที่ยังไม่ได้สีเป็นข้าวสาร

คาดว่าจะการขายที่เพิ่มขึ้นนี้จะส่งผลต่อหลายภาคส่วน โดยครัวเรือนจะได้รับข้าวคุณภาพดีขึ้นภายใต้โครงการแจกจ่ายข้าวฟรี ขณะที่ผู้ผลิตเอทานอลจะสามารถเข้าถึงวัตถุดิบที่ราคาถูกลงได้ นโยบายนี้อาจช่วยลดการพึ่งพาอ้อยสำหรับการผลิตเอทานอล ซึ่งอาจช่วยเพิ่มผลผลิตน้ำตาลและปูทางไปสู่การส่งออกน้ำตาลที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ รัฐบาลอินเดียได้ปรับขึ้นราคาข้าวหักที่ขายให้กับผู้ผลิตเอทานอลเป็น 23,200 รูปี (270 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อตันแล้ว ซึ่งยังคงถูกกว่าข้าวหักที่ขายในประเทศและข้าวหักของต่างประเทศที่เทียบเคียงกันกว่า 30% ซึ่งอุปทานที่เพิ่มขึ้นนี้อาจทำให้ข้าวหักของอินเดียมีความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาลดลงและเป็นประโยชน์ต่อผู้ซื้อในประเทศต่างๆ เช่น เซเนกัล กานา และจีน

อย่างไรก็ตาม กระทรวงอาหาร (The Food Ministry) ยังไม่ได้ให้ความเห็นอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับข้อเสนอนี้

ตามรายงานของสำนักข่าว The Hindu Business Line รัฐบาลอินเดียได้ประกาศนโยบายการขายข้าวแบบตลาดเปิด (announced the Open Market Sale Scheme; OMSS) สำหรับปีงบประมาณ 2568-2569 โดยจัดสรรข้าวจำนวน 5.2 ล้านตันสำหรับการผลิตเอทานอล ซึ่งเป็นปริมาณเท่ากับปริมาณข้าวที่ผลิตในปีงบประมาณปัจจุบัน (พฤศจิกายน-ตุลาคม)

อย่างไรก็ตาม ราคาข้าวคงที่ (the fixed price) ที่จัดหาให้โรงกลั่นได้ปรับเพิ่มขึ้นจาก 2,250 รูปี (ประมาณ 26 ดอลลาร์สหรัฐ) เป็น 2,320 รูปี (ประมาณ 27 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ 100 กิโลกรัม ซึ่งเพิ่มขึ้น 0.70 รูปีต่อกิโลกรัม

กระทรวงอาหาร (The Food Ministry) ได้สั่งการให้นำข้าวเก่าหรือข้าวหักมาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้สำหรับการผลิตเอทานอล ข้าวหักประเภทใหม่ที่มีผลิตภายใต้โครงการ Rice Milling Transformation ได้ถูกนำมาใช้สำหรับโรงกลั่นสุรา และจะขายให้กับภาคเอกชนผ่านการประมูลออนไลน์ในราคาตั้งต้น (reserve price) ที่ 2,320 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 27 ดอลลาร์สหรัฐ) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายนเป็นต้นไป

สำหรับหน่วยงานสหกรณ์กลาง เช่น Nafed, NCCF และ Kendriya Bhandar ข้าวจะขายในราคา 2,480 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 29 ดอลลาร์สหรัฐ) ภายใต้แบรนด์ “Bharat” (Bharat brand rice) ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ถึง 30 มิถุนายน 2569 อย่างไรก็ตาม เงินอุดหนุน 200 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 2.3 ดอลลาร์สหรัฐ) ที่ได้รับจากกองทุนรักษาเสถียรภาพราคา (the Price Stabilisation Fund; PSF) ได้ยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมเป็นต้นไป

ผู้ซื้อสถาบัน (Institutional buyers) สามารถซื้อข้าวได้โดยตรงจากองค์การอาหารแห่งอินเดีย (Food Corporation of India (FCI)) ในราคา 2,480 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 29 ดอลลาร์สหรัฐ) เพิ่มขึ้นจาก 2,400 รูปี (ประมาณ 28 ดอลลาร์) ในปัจจุบัน

รัฐบาลยังอนุญาตให้ขายข้าวให้กับรัฐบาลของรัฐ หน่วยงาน และครัวเรือนในราคาคงที่ 2,320 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 27 ดอลลาร์) โดยไม่ต้องเข้าร่วมการประมูลออนไลน์ เงื่อนไขนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ถึง 30 มิถุนายน 2569 แม้ว่าการจัดสรรทั้งหมดจะลดลงจาก 3.6 ล้านตันเหลือ 3.2 ล้านตัน

ขณะเดียวกัน โรงสีเอกชนไม่ได้รับอนุญาตให้ขายปลีกรายการค้าข้าวสารยี่ห้อภารัต (Bharat brand rice) ราคาข้าวสารขั้นต่ำ (The reserve price of rice) สำหรับข้าวที่มีเมล็ดหักไม่เกิน 10% ถูกกำหนดไว้ที่ 3,090 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 36 ดอลลาร์) ขณะที่ข้าวที่มีเมล็ดหักไม่เกิน 25% จะถูกขายในราคา 2,890 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 33.7 ดอลลาร์) ผ่านการประมูลออนไลน์ ราคาข้าวรวมค่าขนส่งแล้ว ซึ่งแตกต่างจากราคาข้าวสาส์ที่ไม่รวมค่าขนส่ง

จากข่าวเผยแพร่ของกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (Ministry of Agriculture & Farmers Welfare) ระบุว่า ณ วันที่ 11 กรกฎาคม 2568 พื้นที่ปลูกข้าวในฤดู Kharif crop เพิ่มขึ้น 11% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว เป็น 77.3125 ล้านไร่ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการเพาะปลูกนี้เกิดจากสภาพมรสุมที่เอื้ออำนวย โดยมีปริมาณน้ำฝนสูงกว่าปกติ 9% ตามที่กรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (The India Meteorological Department; IMD) รายงาน

ฤดูมรสุม (The monsoon) อยู่ในช่วงตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายนของทุกปี และตามปกติแล้วการเพาะปลูกจะเริ่มในช่วงปลายเดือนพฤษภาคมและเริ่มเก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือนกันยายน

ทางด้านสำนักข่าว Zee Business รายงานว่า รัฐที่เป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ของอินเดีย เช่น รัฐพิหาร รัฐอานธรประเทศ และรัฐอัสสัม มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าปกติในฤดูมรสุมปัจจุบัน โดยรัฐเหล่านี้ ซึ่งรวมกันคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 15% ของผลผลิตข้าวในฤดูการผลิต Kharif ของอินเดียในปีที่แล้ว ต่างประสบปัญหาปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอนับตั้งแต่เริ่มต้นฤดูเมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา

รายงานระบุว่า มีพื้นที่ 15 จาก 36 เขตอตุณยมวิทยา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 43% ของอินเดีย มีปริมาณน้ำฝนในระดับปกติ ขณะที่ในพื้นที่ 7 เขต (13%) มีปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอ ส่วนที่เหลือมีปริมาณน้ำฝนมากเกินไปหรือมากเกินไป ซึ่งบ่งชี้ถึงการกระจายตัวของลมมรสุมที่ไม่สม่ำเสมอ

แม้พื้นที่ปลูกข้าวทางภาคตะวันออกและใต้จะมีปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอ แต่มรสุมโดยรวมก็ปรับตัวดีขึ้น โดยปริมาณน้ำฝนสะสมของอินเดียสูงกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาว (the Long Period Average; LPA) ถึง 15% ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2568 การปรับตัวนี้เกิดขึ้นหลังจากฝนตกหนักในช่วงต้นฤดู ตามด้วยช่วงกลางเดือนมิถุนายนที่ฝนเบาบางลง และกลับมาฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งในช่วงปลายเดือนมิถุนายน

ทั้งนี้ ภาคตะวันตกเฉียงเหนือและภาคกลางของอินเดียเป็นพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีปริมาณน้ำฝนสูงกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาว (LPA) ถึง 37% และ 42% ตามลำดับ ซึ่งสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยเหล่านี้เอื้อต่อการเพาะปลูกในรัฐต่างๆ เช่น รัฐมธยประเทศ รัฐราชสถาน รัฐอุตตรประเทศ รัฐคุชราต รัฐปัญจาบ และรัฐहरยาणा

อย่างไรก็ตาม คาบสมุทรทางใต้มีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าปกติ 1% และอินเดียตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือมีปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าปกติ 20% ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพการเกษตรในพื้นที่เหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม รายงานยังคงมองโลกในแง่ดี โดยอ้างถึงกิจกรรมการเพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นและปริมาณน้ำฝนโดยรวมที่มาก ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพแข็งแกร่งเป็นปีที่สองติดต่อกัน

กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of Agriculture) ประเมินการว่า การส่งออกข้าวหนึ่ง (parboiled rice) ของอินเดียกำลังมุ่งสู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยราคาที่ลดลงส่งผลให้ยอดขายไปยังภูมิภาคแอฟริกาซาราร (Sub-Saharan Africa) และบังกลาเทศเพิ่มขึ้น ในช่วง 7 เดือนแรกของปีการตลาด 2567/68 (ตุลาคม-กันยายน) การส่งออกข้าวโดยรวมของอินเดียเพิ่มขึ้นอย่างน่าทึ่งถึง 70% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ซึ่งครึ่งหนึ่งเป็นข้าวหนึ่ง (parboiled rice)

อินเดียเป็นผู้ส่งออกข้าวหนึ่ง (parboiled rice) รายใหญ่ที่สุดของโลก ความต้องการข้าวหนึ่ง (parboiled rice) ในตลาดที่อ่อนไหวต่อราคากำลังเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากราคาส่งออกลดลงหลังจากการสิ้นสุดข้อจำกัดทางการค้าของอินเดีย รวมถึงภาษีส่งออกข้าวหนึ่ง (parboiled rice)

ในช่วง 7 เดือนแรกของปีการตลาดนี้ ข้าวหนึ่งของอินเดียถูกส่งออกไปยังภูมิภาคแอฟริกาซาราร (Sub-Saharan Africa) คิดเป็น 70% ของการส่งออกข้าวหนึ่ง ซึ่งข้าวหนึ่งเป็นที่นิยมในภูมิภาคนี้ เนื่องจากเนื้อสัมผัสที่แน่นกว่าและเหนียวน้อยกว่า และมักถูกนำไปใช้ในอาหารแบบดั้งเดิม ในอดีต ราคาข้าวหนึ่งที่ผลิตภายในประเทศในภูมิภาคนี้สูงกว่าข้าวนำเข้า เนื่องจากผลผลิตต่ำกว่าและต้นทุนการผลิตสูง

ราคาข้าวหนึ่งของอินเดียที่ลดลงส่งผลให้ความต้องการข้าวในภูมิภาคนี้ฟื้นตัว การส่งออกข้าวหนึ่งของอินเดียไปยังไนจีเรียและประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าในช่วงเดือนตุลาคม 2567 ถึงเมษายน 2568 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

การส่งออกข้าวหนึ่งของอินเดียไปยังบังกลาเทศอยู่ที่ 925,000 ตันในช่วงเดือนตุลาคม 2567 ถึงเมษายน 2568 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า รัฐบาลบังกลาเทศได้ลดภาษีนำเข้าและอากรศุลกากรลงชั่วคราว หลังจากผลผลิตข้าวลดลงอย่างมากและราคาในประเทศที่สูง

แม้ว่าการเริ่มต้นปีจะแข็งแกร่ง แต่คาดว่าจะการส่งออกข้าวหนึ่งของอินเดียจะชะลอตัวลงในช่วงที่เหลือของปี การตลาด ตลาดในแอฟริการายงานว่าความต้องการนำเข้าลดลงเนื่องจากอุปทานข้าวล้นตลาด

ขณะเดียวกัน บางตลาดกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์และต้นทุนค่าขนส่งที่สูงขึ้น แม้ว่าบังกลาเทศจะเป็นผู้ซื้อที่แข็งแกร่งในช่วงครึ่งแรกของปีการตลาด 2024/25 ของอินเดีย แต่การนำเข้าของบังกลาเทศกลับลดลงในเดือนพฤษภาคม เนื่องมาจากการเก็บเกี่ยวพืชโพโรใหม่

ที่มา Oryza.com

ปากีสถาน

กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (U.S. Department of Agriculture) รายงานสถานการณ์การผลิตและการค้าข้าวของปากีสถาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้:

ประมาณการผลิต ปี 2567/68 อยู่ที่ประมาณ 9.75 ล้านตัน ปี 2568/69 อยู่ที่ประมาณ 9.8 ล้านตัน (ไม่มีการเปลี่ยนแปลงประมาณการผลิตจากรายงานก่อนหน้า) ขณะที่พื้นที่เก็บเกี่ยวมีการปรับเปลี่ยน โดยปี 2567/68 อยู่ที่ประมาณ 24.375 ล้านไร่ ปี 2568/69 อยู่ที่ประมาณ 23.4375 ล้านไร่

แนวโน้มผลผลิตต่อพื้นที่ ผลผลิตในปี 2567/68 ลดลงจาก 0.64 เหลือ 0.592 ตันต่อไร่ เนื่องจากมีความผันผวนของสภาพอากาศ ปริมาณน้ำที่จำกัด และข้อจำกัดของปัจจัยการผลิต

ภาพรวมการค้า ด้านการส่งออก คาดการณ์ปี 2567/68 จะเพิ่มขึ้นเป็น 6.0 ล้านตัน (จาก 5.8 ล้านตัน) ขณะที่คาดการณ์ปี 2568/69 เพิ่มขึ้นเป็น 5.5 ล้านตัน (จาก 5.3 ล้านตัน) โดยจุดหมายปลายทางหลัก (ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2567-เมษายน 2568) ได้แก่ 1. อินโดนีเซีย 349,675 ตัน 2. ฟิลิปปินส์ 224,285 ตัน 3. มาเลเซีย 218,095 ตัน และประเทศอื่นๆ เช่น เซเนกัล, โกตดิวัวร์, จีน, สหภาพยุโรป, เคนยา, ซาอุดีอาระเบีย, เอธิโอเปีย สำหรับชนิดข้าวที่ส่งออกในช่วงดังกล่าวประกอบด้วยข้าวบาสมาดิประมาณ 432,000 ตัน และข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิประมาณ 3.5 ล้านตัน

สำหรับการส่งออก ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2567- พฤษภาคม 2568 ปริมาณข้าวที่ส่งออกทั้งหมดประมาณ 3.93 ล้านตัน

ด้านภาวะราคาข้าว (ณ กลางเดือนมิถุนายน 2568) นั้น ข้าวขาว 5% อยู่ที่ประมาณ 395 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และข้าวบาสมาดิอยู่ที่ประมาณ 1,100 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งปากีสถานยังคงรักษาตลาดไว้ได้เนื่องจากคุณภาพและความน่าเชื่อถือของแบรนด์

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

สำนักข่าว Financial Express รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในของตลาดว่า ราคาข้าวในบังกลาเทศพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการระแวกผู้บริโภค เนื่องจากการนำเข้าข้าวของเอกชนชะงักงัน และโรงสีข้าวฉวยโอกาสจากปัญหาขาดแคลนข้าว

การระงับการนำเข้าข้าวอย่างกะทันหันเกิดขึ้นหลังจากที่โครงการนำเข้าข้าวปลอดภาษีของรัฐบาลสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2568 นับแต่นั้นมา ภาชนะนำเข้าข้าวสูงถึง 62.5% ก็กลับมามีผลบังคับใช้อีกครั้ง ส่งผลให้ผู้ประกอบการเอกชนไม่กล้านำเข้าข้าวเข้ามาจำหน่าย

ผู้ค้ารายหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า ราคาข้าวนำเข้าปัจจุบันสูงกว่า 100 টাকা (ประมาณ 0.82 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม ทำให้ราคาข้าวไม่คุ้มค่าสำหรับผู้ค้า โดยเฉพาะในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว

เมื่อการนำเข้าลดลง การแข่งขันในตลาดก็ลดลง ทำให้โรงสีข้าวสามารถขึ้นราคาและทำกำไรได้ ข้อมูลจากบริษัทการค้าแห่งบังกลาเทศ (the Trading Corporation of Bangladesh; TCB) และร้านค้าปลีกในเขตเมืองแสดงให้เห็นว่าราคาข้าวเพิ่มขึ้น 6-10 ตากา (ประมาณ 0.05-0.08 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัมในช่วงเดือนที่ผ่านมา ปัจจุบันราคาข้าวสารหยาบ (Coarse rice) อยู่ที่ 56-58 ตากา (ประมาณ 0.46-0.47 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม ข้าวสารคุณภาพปานกลางอยู่ที่ 64-66 ตากา (ประมาณ 0.52-0.54 ดอลลาร์สหรัฐฯ) และข้าวสารคุณภาพดีอยู่ที่ 78-100 ตากา (ประมาณ 0.64-0.82 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว 10-15%

ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการอาหาร (the Directorate-General of Food; DGoF) รายงานว่ามีปริมาณอาหารสำรอง (food stock levels) ไว้มากกว่า 1.8 ล้านตัน ซึ่งรวมถึงข้าวสาร 1.4 ล้านตัน ขณะที่รัฐบาลได้จัดซื้อข้าวไปแล้ว 1.1 ล้านตันภายใต้โครงการจัดซื้อข้าวฤดูโบโร (Boro) ที่กำลังดำเนินอยู่ โดยมีเป้าหมายที่จะจัดเก็บข้าวให้ได้ 1.75 ล้านตันภายในวันที่ 31 สิงหาคม, 2568

โดยทั่วไปบังกลาเทศนำเข้าข้าวประมาณ 1.25 ล้านตันต่อปี โดยผู้นำเข้าเอกชนคิดเป็นเกือบ 40% ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเรียกร้องให้รัฐบาลกลับมาใช้นโยบายนำเข้าที่เอื้ออำนวยอีกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีความเสี่ยงต่อน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ที่มา *Oryza.com*

ไนจีเรีย

สำนักข่าว S&P Global Commodity Insights รายงานว่า ความต้องการข้าวหนึ่งของไทยกำลังเพิ่มขึ้นในตลาดแอฟริกาตะวันตก เนื่องจากส่วนต่างราคาระหว่างข้าวหนึ่งของไทยและอินเดียลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อเร็วๆ นี้

Platts ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ S&P Global Commodity Insights ประเมินราคาข้าวหนึ่ง 100% ของไทยเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2568 ไว้ที่ 375 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน FOB และข้าวหนึ่ง 5% ของอินเดียไว้ที่ 381 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน FOB ขณะที่ราคาข้าวหนึ่งของอินเดีย 5% STX CFR Cotonou ประเมินไว้ที่ 445 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2568 เพิ่มขึ้น 25 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันจากเดือนที่แล้ว

ผู้ค้ารายหนึ่งในไทยกล่าวว่าข้าวขาวของไทยเป็นที่ต้องการในอียิปต์ แต่ความตึงเครียดในตะวันออกกลางเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้อุปทานข้าวหยุดชะงัก ส่งผลให้ความต้องการข้าวไทยลดลง ขณะที่ผู้ค้าอีกรายหนึ่งในไทยชี้ให้เห็นว่าในช่วงปี 2556 ประเทศไทยเสนอขายข้าวหนึ่งในราคาที่ต่ำกว่าอินเดีย

ในขณะที่ผู้ซื้อรายหนึ่งในเบนินกล่าวว่า หากข้าวไทยมีราคาที่เอื้อถึงได้จริง ผู้ซื้อก็น่าจะเลือกข้าวไทยเพราะคุณภาพที่เหนือกว่า

โรงสีข้าวไนจีเรียรายหนึ่งกล่าวว่า หากมีข้าวหนึ่งไทยขาวไนจีเรียจะเลือกข้าวไทยมากกว่า เพราะข้าวไทยมีเมล็ดยาวและคุณภาพระดับพรีเมียม เขากล่าวเสริมว่า ข้าวนำเข้าจากไทยมีราคา 75,000-70,000 ไนรา (97-95 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ขณะที่ข้าวนำเข้าจากอินเดียมีราคา 60,000-62,000 ไนรา (78-80 ดอลลาร์สหรัฐฯ) แม้จะมีช่องว่างราคา แต่ผู้คนก็ยังนิยมข้าวหนึ่งไทย

ขณะที่ผู้ประกอบการโรงสีอีกรายหนึ่งในไนจีเรียกล่าวว่า รัฐบาลไนจีเรียได้ปิดพรมแดนเมืองโคโตนู (the Cotonou border) ซึ่งผลักดันให้มีการนำเข้าข้าวไปยังไนจีเรียโดยตรง พร้อมกับการชำระภาษีนำเข้า

ที่มา *S&P Global*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2567 – 8 กรกฎาคม 2568 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,345,513 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 18.88% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,131,845 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 153,608 ตัน ลดลงประมาณ 8.87% เมื่อเทียบกับจำนวน 168,568 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 1,191,905 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 23.73% เมื่อเทียบกับจำนวน 963,277 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 463,725 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 38.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 335,058 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 8 กรกฎาคม 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 35,286 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 8 กรกฎาคม 2568 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 218,804 ตัน เนเธอร์แลนด์ 193,368 ตัน สเปน 167,133 ตัน อิตาลี 157,898 ตัน เบลเยียม 102,825 ตัน โปแลนด์ 96,177 ตัน โปรตุเกส 90,024 ตัน เยอรมนี 88,543 ตัน สาธารณรัฐเชค 56,600 ตัน บัลแกเรีย 35,882 ตัน สวีเดน 33,706 ตัน ลิทัวเนีย 15,559 ตัน สโลวาเกีย 14,544 ตัน เดนมาร์ก 12,611 ตัน กรีซ 11,971 ตัน ไอร์แลนด์ 9,132 ตัน ฮังการี 6,667 ตัน ออสเตรีย 6,173 ตัน ไซปรัส 5,714 ตัน โรมาเนีย 5,605 ตัน ฟินแลนด์ 4,955 ตัน มอลตา 3,559 ตัน โครเอเชีย 3,023 ตัน ลัตเวีย 1,993 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 6 กรกฎาคม 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากอินเดีย จำนวน 101,445 ตัน เพิ่มขึ้น 177.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 94,624 ตัน ลดลง 16.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 87,052 ตัน เพิ่มขึ้น 23.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินา 63,462 ตัน เพิ่มขึ้น 95.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว และนำเข้าจากกายอานา 42,117 ตัน ลดลง 24.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากกัมพูชา 242,438 ตัน เพิ่มขึ้น 20.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมา 202,997 ตัน เพิ่มขึ้น 19.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทย 161,081 ตัน เพิ่มขึ้น 15.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 123,575 ตัน เพิ่มขึ้น 11.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากปากีสถาน 103,440 ตัน ลดลง 2.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 400,877 ตัน เพิ่มขึ้น 52.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 21,835 ตัน เพิ่มขึ้น 13.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 18,602 ตัน เพิ่มขึ้น 11.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 16,778 ตัน เพิ่มขึ้น 31.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากตุรกีจำนวน 13,184 ตัน เพิ่มขึ้น 214.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 6 กรกฎาคม 2568 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 99,430 ตัน สเปน 91,532 ตัน เนเธอร์แลนด์ 65,985 ตัน โปรตุเกส 65,528 ตัน อิตาลี 40,685 ตัน ฝรั่งเศส 28,005 ตัน โปแลนด์ 4,977

ตัน บัลแกเรีย 4,649 ตัน เดนมาร์ก 3,192 ตัน เยอรมนี 2,898 ตัน โรมาเนีย (RO) 1,987 ตัน กรีซ (EL) 1,103 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 996 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 174,176 ตัน เนเธอร์แลนด์ 150,409 ตัน อิตาลี 98,089 ตัน โปแลนด์ 69,854 ตัน เบลเยียม 66,199 ตัน เยอรมนี 59,972 ตัน สเปน 62,189 ตัน สาธารณรัฐเชก 50,629 ตัน บัลแกเรีย 38,360 ตัน สวีเดน 33,607 ตัน โปรตุเกส 27,542 ตัน ลิทัวเนีย 18,661 ตัน สโลวีเนีย (SI) 15,847 ตัน กรีซ (EL) 12,950 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 11,476 ตัน เดนมาร์ก 10,986 ตัน ออสเตรีย 5,613 ตัน ไชปรัส 5,448 ตัน ฮังการี 4,901 ตัน ฟินแลนด์ 4,762 ตัน โครเอเชีย (HR) 4,428 ตัน โรมาเนีย (RO) 3,502 ตัน มอลต้า 2,301 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 373,539 ตัน เนเธอร์แลนด์ 47,952 ตัน สเปน 38,643 ตัน ฝรั่งเศส 22,232 ตัน โปแลนด์ 18,076 ตัน อิตาลี 13,137 ตัน ลิทัวเนีย 3,730 ตัน โปรตุเกส 2,695 ตัน สาธารณรัฐเชก 985 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-6 กรกฎาคม 2568 เช่น อิตาลี 104,465 ตัน กรีซ (EL) 38,424 ตัน สเปน 27,956 ตัน เบลเยียม 19,790 ตัน เนเธอร์แลนด์ 13,578 ตัน โปรตุเกส 13,631 ตัน บัลแกเรีย 8,349 ตัน ลิทัวเนีย 6,512 ตัน เยอรมนี 3,239 ตัน สาธารณรัฐเชก 2,464 ตัน โปแลนด์ 2,272 ตัน โรมาเนีย 1,653 ตัน ฝรั่งเศส 933 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 5,562 ตัน อิตาลี 3,945 ตัน เบลเยียม 1,255 ตัน โปรตุเกส 935 ตัน เนเธอร์แลนด์ 882 ตัน กรีซ (EL) 887 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

สหรัฐอเมริกา

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานสถานการณ์การค้าข้าวของโลกในรายงาน “Grain: World Markets and Trade” ประจำเดือนกรกฎาคม 2568 ซึ่งทางด้านสถานการณ์ราคาข้าวนั้น ราคาข้าวจากผู้ส่งออกรายใหญ่อื่นๆ นอกเหนือจากสหรัฐอเมริกายังคงมีแนวโน้มลดลง ขณะที่ราคาข้าวของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 1 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เป็น 652 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เนื่องจากยังคงมีการขายไปยังตลาดหลักในละตินอเมริกาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ราคาข้าวของอุรุกวัย ลดลง 21 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เป็น 503 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน สะท้อนถึงยอดขายที่ซบเซาในตลาดหลัก

ขณะที่ในช่วงนี้ ราคาข้าวของผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ในเอเชียทั้งหมดมีราคาข้าวขาว 5% ต่ำกว่า 400 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน โดยราคาข้าวอินเดียอยู่ที่ 371 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลง 9 ดอลลาร์สหรัฐ และราคาข้าวเวียดนามอยู่ที่ 378 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลง 8 ดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากความต้องการข้าวจากตลาดหลักในเอเชียลดลง เช่นเดียวกับราคาข้าวไทยที่ปรับลดลง 24 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน มาอยู่ที่ 384 ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อดึงดูดความต้องการจากผู้นำเข้ามากขึ้น ส่วนราคาข้าวปากีสถานลดลงเล็กน้อย 4 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน มาอยู่ที่ 391 ดอลลาร์สหรัฐ แต่ยังคงสูงที่สุดในบรรดาผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ในเอเชีย

สำหรับภาพรวมปี 2567/68 นั้น การผลิตข้าวทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเดือนนี้ เนื่องจากผลผลิตข้าวในฟิลิปปินส์มีปริมาณมากขึ้น ขณะที่การบริโภคและสต็อกข้าวทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยคาดการณ์ว่าการค้าโลกจะสูงขึ้น โดยการนำเข้าจากจีน รัสเซีย และกานาเพิ่มขึ้น ขณะที่การส่งออกจากจีนและเมียนมาเพิ่มขึ้น

ส่วนภาพรวมปี 2568/69 คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวทั่วโลกจะลดลงในเดือนนี้ เนื่องจากการลดลงของผลผลิตในสหรัฐอเมริกา ในขณะที่เดียวกันคาดว่าจะการบริโภคเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศจีน และคาดการณ์ว่าสต็อกข้าวทั่วโลก

จะลดลง คาดการณ์ว่าการค้าโลกจะสูงขึ้นเล็กน้อยในเดือนนี้ สะท้อนถึงความต้องการที่แข็งแกร่งจากจีนและการส่งออกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากเมียนมา

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) ได้คาดการณ์ในเบื้องต้นว่า ผลผลิตข้าวของโลกปีการตลาด 2568/69 (2025/26) (ปีปฏิทิน 2569) จะมีจำนวน 541.27 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 0.04% เมื่อเทียบกับจำนวน 541.51 ล้านตันข้าวสาร ของปีการตลาด 2567/87 (2024/25) (ปีปฏิทิน 2568) เนื่องจากคาดว่าประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ เช่น ประเทศอินโดนีเซีย เวียดนาม ไทย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บราซิล ญี่ปุ่น รวมทั้งสหรัฐอเมริกามีผลผลิตลดลง ขณะที่คาดว่าประเทศอินเดีย จีน บังคลาเทศ เมียนมา ปากีสถาน จะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยคาดว่าในปี 2568/69 (ปี 2569) ประเทศต่างๆจะมีผลผลิตข้าวดังนี้

- 1) ประเทศอินเดียจะมีผลผลิต 151.0 ล้านตันข้าวสาร (ซึ่งจะถือเป็นสถิติผลผลิตที่สูงสุดของอินเดีย) เพิ่มขึ้น 0.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 150.0 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2567/68
- 2) ประเทศจีนจะมีผลผลิต 146.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.5% จากจำนวน 145.28 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2567/68
- 3) ประเทศบังคลาเทศจะมีผลผลิต 37.5 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 4) ประเทศอินโดนีเซียจะมีผลผลิต 33.6 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 2.9% เมื่อเทียบกับในปี 2567/68
- 5) ประเทศเวียดนามคาดว่าจะมีผลผลิต 26.3 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 2.4% เมื่อเทียบกับในปี 2567/68
- 6) ประเทศไทยคาดว่าจะมีผลผลิต 20.4 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 0.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 20.55 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2567/68 (ปีปฏิทิน 2568)
- 7) ประเทศฟิลิปปินส์คาดว่าจะมีผลผลิตข้าว 12.3 ล้านตัน ลดลง 0.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 8) ประเทศเมียนมามีผลผลิต 12.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.8% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 9) ประเทศปากีสถานจะมีผลผลิต 9.8 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.5% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 10) ประเทศกัมพูชาคาดว่าจะมีผลผลิต 8.1 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 4.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 11) ประเทศบราซิลจะมีผลผลิต 7.6 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 7.3% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 12) ประเทศญี่ปุ่นจะมีผลผลิต 7.28 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 0.2% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 13) ประเทศสหรัฐอเมริกามีผลผลิต 6.51 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 7.7% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 14) ประเทศไนจีเรียจะมีผลผลิต 5.23 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 9.3% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 15) ประเทศอียิปต์จะมีผลผลิต 3.9 ล้านตันข้าวสาร เท่ากับปี 2567/68

ด้านการบริโภคข้าว คาดว่าในปีการตลาด 2568/69 (ปีปฏิทิน 2569) จะมีการบริโภคข้าวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 541.62 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 533.73 ล้านตันข้าวสาร ของปีการตลาด 2567/68 (ปีปฏิทิน 2568) โดยคาดว่าความต้องการบริโภคข้าวของประเทศผู้บริโภครายใหญ่ เช่น จีน อินเดีย บังคลาเทศ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เมียนมา ไนจีเรีย บราซิล สหรัฐฯ เนปาล อียิปต์ ปากีสถาน จะมีความต้องการบริโภคข้าวเพิ่มขึ้น ขณะที่ประเทศอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น คาดว่าจะบริโภคข้าวลดลง โดยคาดว่าในปีการตลาด 2568/69 (ปีปฏิทิน 2569) ประเทศต่างๆจะมีความต้องการบริโภคข้าว ดังนี้

- 1) ประเทศจีนจะมีความต้องการบริโภคข้าวประมาณ 146.7 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.46% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 (ปีปฏิทิน 2568)
- 2) ประเทศอินเดียคาดว่าจะมีความต้องการบริโภคประมาณ 126.5 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 3.7% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 (ปีปฏิทิน 2568)

- 3) ประเทศบังกลาเทศ 38.5 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.3% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 4) ประเทศอินโดนีเซีย 35.5 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 1.1% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 5) ประเทศเวียดนาม 22.75 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 0.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 6) ประเทศฟิลิปปินส์ 17.7 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.1% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 7) ประเทศไทย 12.65 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.2% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 8) ประเทศเมียนมา 10.2 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1.0% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 9) ประเทศญี่ปุ่น 8.0 ล้านตัน ลดลง 2.1% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 10) ประเทศไนจีเรีย 8.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 11) ประเทศบราซิล 7.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 12) ประเทศสหรัฐฯ 5.24 ล้านตัน ลดลง 2.9% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 13) ประเทศเนปาล 4.45 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.8% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 14) ประเทศปากีสถาน 4.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68
- 15) ประเทศอียิปต์ 4.15 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.2% เมื่อเทียบกับปี 2567/68

ขณะที่สต็อกข้าวคงเหลือปลายปี 2568/69 (ปี 2569) คาดว่าจะอยู่ที่ 187.28 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 0.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 187.62 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2567/68 (2568) เนื่องจากยังคงคาดว่าสต็อกข้าวของประเทศจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าในปี 2568/69 (ปี 2569) สต็อกข้าวของประเทศจีนจะมีประมาณ 104.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 และยังคงมีปริมาณมากที่สุดในโลกซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 55.8% ของสต็อกทั้งหมดของโลก ขณะที่สต็อกข้าวของประเทศอินเดียจะมีประมาณ 44.5 ล้านตัน ลดลง 1.1% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 23.7% ของสต็อกทั้งหมดของโลก) ขณะที่ประเทศอินโดนีเซียคาดว่าจะมี 4.37 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 20.1% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 ประเทศฟิลิปปินส์คาดว่าในปี 2568/69 จะมีสต็อกประมาณ 3.8 ล้านตันข้าวสาร เท่ากับปี 2567/68 เวียดนามคาดว่าจะมี 3.14 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 7.4% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 ไนจีเรียคาดว่าจะมี 2.6 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 4.6% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 และสหรัฐฯคาดว่าจะมี 1.42 ล้านตันข้าวสาร ลดลง 4.9% เมื่อเทียบกับปี 2567/68 ขณะที่ประเทศไทยนั้นคาดว่าสต็อกปลายปี 2567/68 (ปี 2568) จะมีประมาณ 3.91 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 18.1% จากตัวเลขคาดการณ์ในปี 2567/68 (ปี 2568) ที่จำนวน 3.31 ล้านตัน

ทางด้านการค้าข้าวของโลก (ส่งออก-นำเข้า) กระทรวงเกษตรสหรัฐฯคาดการณ์ว่าในปีการตลาด 2568/69 (ปีปฏิทิน 2569) จะมีปริมาณอยู่ที่ประมาณ 61.71 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นประมาณ 0.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 61.15 ล้านตันข้าวสาร ในปีการตลาด 2567/68 (ปีปฏิทิน 2568) โดยคาดว่าประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญเกือบทุกประเทศจะส่งออกมากขึ้น เช่น อินเดีย เวียดนาม ไทย ปากีสถาน กัมพูชา สหรัฐฯ เมียนมา บราซิล ขณะที่ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ เช่น ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ไนจีเรีย จีน อิรัก ซาอุดีอาระเบีย มาเลเซีย สหรัฐฯ แอฟริกาใต้ อิหร่าน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คาดว่าจะนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น

โดยในส่วนของการตลาดนำเข้านั้นคาดว่าในปี 2569 ประเทศต่างๆคาดว่าจะนำเข้าข้าว ดังนี้

- 1) ประเทศฟิลิปปินส์จะนำเข้า 5.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.9% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 2) ประเทศเวียดนามจะนำเข้า 4.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 3) ประเทศไนจีเรียจะนำเข้า 3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 7.1% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 4) ประเทศจีนจะนำเข้า 2.6 ล้านตัน เท่ากับปี 2568
- 5) ประเทศอิรักจะนำเข้า 2.23 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.1% เมื่อเทียบกับปี 2568

- 6) ประเทศในสหภาพยุโรปจะนำเข้า 2.2 ล้านตัน ลดลง 4.3% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 7) ประเทศซาอุดีอาระเบียจะนำเข้า 1.85 ล้านตัน เท่ากับปี 2568
- 8) ประเทศมาเลเซียจะนำเข้า 1.65 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3.1% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 9) ประเทศสหรัฐจะนำเข้า 1.63 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3.2% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 10) ประเทศเคนย่าจะนำเข้า 1.65 ล้านตัน ลดลง 2.9% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 11) ประเทศไอวอรีโคสต์จะนำเข้า 1.6 ล้านตัน ลดลง 20% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 12) ประเทศแอฟริกาใต้จะนำเข้า 1.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 4.3% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 13) ประเทศกินีจะนำเข้า 1.25 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 4.2% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 14) ประเทศอิหร่านจะนำเข้า 1.05 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 5% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 15) ประเทศบังกลาเทศจะนำเข้า 1.0 ล้านตัน ลดลง 33.3% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 16) ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์จะนำเข้า 0.98 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.6% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 17) ประเทศกาน่าจะนำเข้า 0.93 ล้านตัน ลดลง 15.9% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 18) ประเทศโมซัมบิกจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 5.9% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 19) ประเทศบราซิลจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน ลดลง 5.3% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 20) ประเทศแคเมอรูนจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 12.5% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 21) ประเทศเม็กซิโกจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.9% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 22) ประเทศบูร์กินาฟาโซจะนำเข้า 0.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 4.7% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 23) ประเทศเยเมนจะนำเข้า 0.83 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับปี 2568
- 24) ประเทศอินโดนีเซียจะนำเข้า 0.8 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 33.3% เมื่อเทียบกับปี 2568

สำหรับประเทศผู้ส่งออกนั้น ในปี 2569 คาดว่าประเทศต่างๆจะส่งออกข้าว ดังนี้

- 1) ประเทศอินเดียคาดว่าจะในปี 2569 จะส่งออกได้ 25 ล้านตัน เท่ากับจำนวน 25 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2568
- 2) ประเทศเวียดนามคาดว่าจะส่งออก 7.9 ล้านตัน เท่ากับที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2568
- 3) ประเทศไทยจะส่งออกได้ประมาณ 7.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.9% เมื่อเทียบกับ 7.0 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2568
- 4) ประเทศปากีสถานคาดว่าจะส่งออกได้ 5.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.9% เมื่อเทียบกับ 5.2 ล้านตัน ที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2568
- 5) ประเทศกัมพูชาคาดว่าจะส่งออก 4.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.5% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออก 4.0 ล้านตัน ในปี 2568
- 6) ประเทศสหรัฐอเมริกาคาดว่าจะส่งออก 3.0 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.8% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออก 2.98 ล้านตัน ในปี 2568
- 7) ประเทศเมียนมาคาดว่าจะส่งออก 1.6 ล้านตัน เท่ากับที่คาดว่าจะส่งออกได้ในปี 2568
- 8) ประเทศบราซิลคาดว่าจะส่งออก 1.28 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 27.5% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2568
- 9) ประเทศอูรูกวัยคาดว่าจะส่งออก 1.0 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 11.1% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2568
- 10) ประเทศจีนคาดว่าจะส่งออกได้ 0.9 ล้านตัน ลดลง 14.3% เมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะส่งออกในปี 2568

ที่มา กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA Grains: World Markets and Trade Report, July 2025)